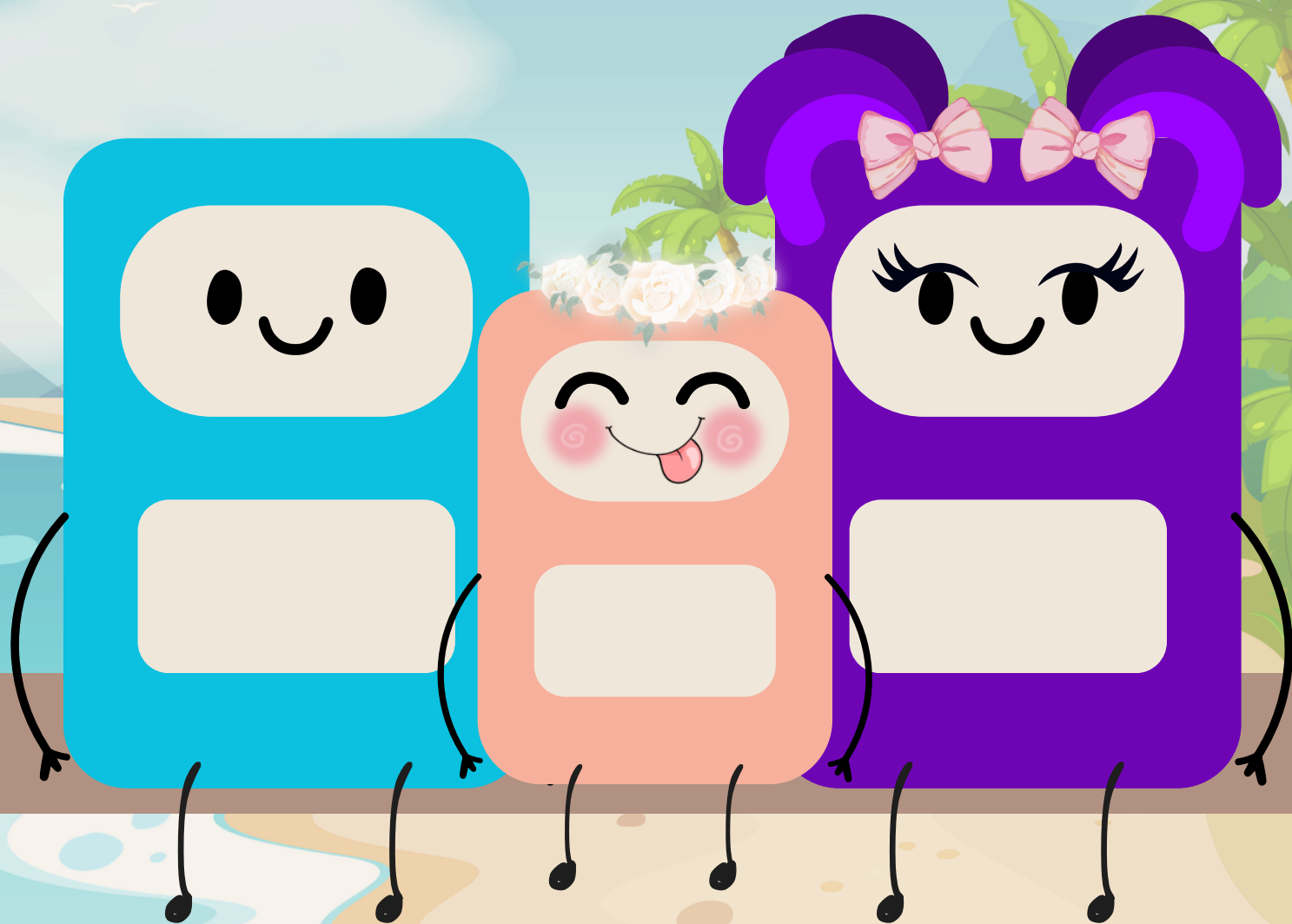

INFOPULS

CNI++

**REVISTA ELEVILOR
COLEGIULUI NAȚIONAL DE INFORMATICĂ
PIATRA-NEAMȚ**

**NR. 35, ANUL XXII, 2025-2026
NUMĂRUL 1**

COLECTIVUL REDAȚIONAL

PROFESORI COORDNATORI:

prof. ELENA-BRÎNDUȘA ANGHEL
prof. ELENA MITREA
prof. CARMEN-MIHAELA ZAHARESCU

TEHNOREDACTARE:

MIRUNA-ILINCA ANGHEL, clasa a X-a B
ANA FEDIUC, clasa a IX-a A
ANASTASIA ANDRONIC, clasa a IX-a A
RAMONA ȘERBAN, clasa a IX-a A
MARIA-ȘTEFANIA UNGURIANU,
clasa a IX-a A
RAREȘ IACOBOAIA, clasa a IX-a A
ANDREI MITREA, clasa a XI-a B
MIRUNA CUREA, clasa a XI-a B
IRINA MIHAI, clasa a XI-a A
MARA NOHAI, clasa a XI-a G
CELIA-IOANA APETREI, clasa a XII-a E
ALEXANDRU VOLOȘENIUC-HUDESCU,
clasa a XII-a B

DESIGN COPERTĂ:

MIRUNA-ILINCA ANGHEL,
clasa a X-a B
ALEXANDRU VOLOȘENIUC-HUDESCU,
clasa a XII-a B

CUPRINS

INFOBRAND

IIOT BUDAPESTA	pg. 1
Urmașii lui Moșil - 2025	
Medalie de Bronz	pg. 2
Cristian Luchian - profilul unui campion.....	pg. 3
NextGeneration la CNI	pg. 4
Competitivitatea IT în educație	pg. 5
Concursul de Informatică	
„Celebrating Through Innovation”	pg. 6
Inteligența Artificială - printre noi	pg. 7
Informatica, pasiunea mea!	pg. 8
Echipa CYB3RGODS	
Tinerii care programează viitorul	pg. 9
Robotica e Școala Altfel!	pg. 11
Concursul Pluridisciplinar PROSOFT@NT	pg. 14
Concursul Pluridisciplinar PROSOFT@NT JUNIOR	pg. 18
Impresii	pg. 22
Performanță și tehnologie la CNI	pg. 25
Sesiunea de Comunicări Metodico-Științifice	
„Memorial Vasile Țîfui” Ediția a XXI-a	pg. 27
O zi de iarnă la Lacul Roșu	pg. 29
Periplu prin Italia	pg. 30
De la CNI spre Granada, Spania	pg. 35
Erasmus+ pentru profesori	pg. 41
Conferința „Profesor pentru o zi”	pg. 42
Cum să îți găsești casa departe de casă	pg. 43
Consiliul Școlar al Elevilor CNI -	
Fii vocea colegilor tăi!	pg. 44
CHOUETTE în festival	pg. 46

LITERATURĂ

Inimă ancorată	pg. 47
Harababură	pg. 47
Cioburi	pg. 47
Dragostea și chinul	pg. 48
Dragă cititorule, Jurnal Mobita	pg. 49
Dragă cititorule, Jurnal Moba	pg. 50

RECENZII

„Camping”	pg. 52
“Throne of Glass”	pg. 52
«Harry Potter à l'école des sorciers»	pg. 53
«Le Journal d'Anne Frank»	pg. 53
“Bohemian Rhapsody”	
The Story of a Music Legend	pg. 54
Tenet	pg. 54
„Maria”	pg. 55
“Block Blast!”	pg. 56
Lost Ember	pg. 56
“Channel Orange”	pg. 58

HOBBY

Mă visez în limita realității	pg. 59
-------------------------------------	--------

JURNAL DE CĂLĂTORIE

Vizitând Granada	pg. 60
------------------------	--------

DIVERTISMENT

Balul Bobocilor CNI 2025	pg. 62
Balul Răzuștelor 2025	pg. 63

Descriere CIP a BIBLIOTECHII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

INFOPLUS

REVISTA ELEVILOR COLEGIULUI NAȚIONAL DE INFORMATICĂ

PIATRA-NEAMȚ

ISSN: 2065-7854

Editura ALFA a Casei Corpului Didactic Neamț

2009

str. Petru Rareș, nr. 24, cod 610119, Piatra-Neamț, jud. Neamț

COD, ALGORITMI ȘI PRIETENIE

Piatra-Neamț devine Capitala Informaticii Românești

Într-o atmosferă vibrantă, încărcată de emoția competiției și strălucirea inteligenței, Sala Consiliului Județean Neamț a găzduit deschiderea oficială a două evenimente de elită: ediția a IX-a a etapei naționale a **Olimpiadei Internațională de Informatică pe Echipe** și ediția a XXIV-a **Concursul Național Pluridisciplinar Prosoft@NT**.

O deschidere sub semnul excelenței

Ceremonia a debutat cu onorarea simbolului național, imnul „Deșteaptă-te, române!” dând semnalul unității și al respectului pentru valorile academice. Momentul solemn a fost urmat de un mesaj de bun venit cald din partea gazdelor, marcând continuitatea unei tradiții de care județul Neamț este profund mândru. Gazda evenimentului, domnul inspector școlar general **Ionuț Liviu Ciocoiu**, a subliniat rolul esențial al informaticii în societatea actuală, definind competiția nu doar ca un test de codare, ci ca un exercițiu de coeziune și strategie: „Aici nu contează doar codul, ci și coeziunea, încrederea și strategia,” a punctat acesta, evidențiind că succesul modern depinde de capacitatea de a colabora. De asemenea, a punctat importanța celor două competiții: „În primul rând, vorbim despre Olimpiada Internațională de Informatică pe

Echipe, aflată la cea de-a noua ediție, o competiție cu un specific aparte, atât prin caracterul probelor, cât și prin anvergura sa internațională. Această olimpiadă este o competiție pe echipe, iar, într-o societate în care succesul depinde tot mai mult de capacitatea de a colabora și de a îmbina idei diferite într-o soluție comună, formatul acesteia reflectă realitatea lumii actuale. În al doilea rând, informatica este componenta esențială a Concursului Național Pluridisciplinar Prosoft@NT, o competiție cu specific nemțean, aflată astăzi la cea de-a 24-a ediție, care ne arată valoarea interdisciplinarității pentru inovația științifică.”

Inteligența umană vs. inteligența artificială

Un fir roșu al discursurilor de deschidere a fost relația dintre performanța umană și ascensiunea inteligenței artificiale (IA). Doamna **Camelia Barbara Tudose**, reprezentanta Prefecturii, a lansat o provocare filosofică tinerilor prezenți, făcând trimitere la romanul *Jocul cu mărgele de sticlă* de Hermann Hesse. Ea a avertizat că, într-o lume dominată de IA, nu este suficient să folosim tehnologia, ci trebuie să o înțelegem profund pentru a păstra lumea „umană”: „În lumea inteligenței artificiale nu este suficient să folosim tehnologia, trebuie să o înțelegem. Să știm unde greșește, să știm când ne ajută sau când pur și simplu halucinează. Dacă nu înțele-

gem cum sunt rezolvate problemele, cred că pierdem jocul. Dacă accelerăm doar procesul și înțelegem, câștigăm. Și nu e vorba doar despre câștig, ci despre cum folosim ceea ce știm pentru ca lumea care vine să fie nu doar eficientă, ci să fie umană. Așa încât, ceea ce faceți acum este un antrenament pentru lumea care este deja aici.”

În completare, domnul prorector de la Facultatea de Matematică, Universitatea „Al. I. Cuza”, **Adrian Iftene**, președintele Comisiei Centrale a Olimpiadei Internaționale de Informatică pe Echipe, a oferit un sfat pragmatic: „Să nu folosiți inteligența artificială fără să stăpâniți foarte bine domeniul”. Acesta a explicat cum experții pot deveni „de o sută de ori mai buni” folosind IA, reducând timpul de lucru la proiecte complexe de la luni la săptămâni: „S-a vorbit de inteligență artificială. Inteligența artificială vine din urmă. E nevoie să integrăm în tot acest proces de dezvoltare a proiectelor foarte mari și inteligența artificială. Recomandarea mea este să învățați cât mai bine și după ce sunteți experți în domeniile voastre să folosiți inteligența artificială. Să nu o folosiți fără să stăpâniți foarte bine domeniul.”

Piatra-Neamț: o gazdă cu tradiție

Primarul municipiului, domnul **Vasile Adrian Niță**, și-a exprimat mândria de a vedea orașul transformat într-o „scenă a excelenței”, reîterând sprijinul autorităților locale pentru educație și tehnologie: „Este o bucurie pentru mine astăzi să vă văd aici la Piatra-Neamț, în această sală a Consiliului Județean, o sală care s-a transformat într-o scenă a excelenței prin faptul că atâtea minți luminate sunt prezente astăzi aici, în această concentrație de frumos.”

De asemenea, doamna profesor doctor

Daniela Neamțu, directorul Colegiului Național de Informatică, Piatra-Neamț, a reamintit că acest eveniment este rezultatul unei „munci de echipă imense”, implicând elevi voluntari, profesori și autorități.

Către etapa internațională

Un anunț de maxim interes a venit din partea doamnei **Georgeta Rodica-Antonia Crăciunescu**, Consilier la Direcția Generală Echitate și Performanță în învățământul preuniversitar, din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, Președinte Executiv al celor două competiții: în luna mai, Piatra-Neamț va găzdui și etapa internațională a Olimpiadei de Informatică pe Echipe. Anul acesta, patru echipe din clasamentul național, alături de echipa școlii-gazdă (Colegiul Național de Informatică), vor reprezenta România la cel mai înalt nivel. De asemenea, a insistat pe valoarea celor două concursuri: „Mă bucur încă o dată că ați reușit de nouă ani să dovediți că această competiție are valoare, iar valoarea și standardul ridicat le dați voi.”

Comisiile de evaluare

Succesul probelor este garantat de o echipă de specialiști de la universități de prestigiu din Iași, Cluj și București, precum și profesori de elită din Neamț, Argeș, Botoșani, Buzău, Vaslui și Prahova, coordonați de domnul prorector **Adrian Iftene**, Facultatea de Matematică, Universitatea „Al. I. Cuza”, președinte al celor două competiții, doamna **Georgeta Rodica-Antonia Crăciunescu**, consilier la Direcția Generală Echitate și Performanță în învățământul preuniversitar din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, președinte executiv, doamna **Livia-Demetra Țoca**, Centrul Național pentru Curriculum și Evaluare, secretar științific și doamna

Nușa Dumitriu-Lupan, Clubul Elevilor „Spiru Haret”, sector 2, București, președinte de onoare.

Concluzii pe acorduri de pian

Festivitatea s-a încheiat într-o notă optimistă, pe acorduri de pian, cu îndemnul doamnei inspector Florentina Ungureanu către elevi de a se odihni înainte de o „zi lungă și plină de cod”.

Prezentatorii evenimentului, Daniela Gabriela Adăscăliței-Grasu și Rareș Pascaru, elevi ai colegiului, au subliniat importanța acestor competiții în dezvoltarea tinerilor pasionați de știință și tehnologie, dar și rolul comunității în susținerea performanței punând în valoare și diversitatea de aptitudini artistice și creative ale elevilor CNI, dincolo de rezultatele remarcabile obținute în domeniul științelor exacte. Publicul a fost purtat într-o călătorie emoțională prin muzică și teatru.

Seara a debutat cu interpretarea sensibilă a piesei „Primavera” de Ludovico Einaudi, de către de Iustin Toma, elev în clasa a IX-a A. Momentul artistic a continuat cu un monolog interpretat de Daniela Gabriela Adăscăliței-

Grasu, din clasa a XII-a A, membră a clubului de teatru Chouette, aducând pe scenă un univers profund și introspectiv. În aceeași notă artistică, Matei Mihăilă, din clasa a XII-a E, a încântat audiența cu piesa „Pădurea de pini”, iar finalul a fost marcat de o incursiune în tradiția românească, prin interpretarea folclorică a piesei „Badea-l meu sprâncene negre” de către eleva Elena Tofan, din clasa a VIII-a A.

Evenimentul nu ar fi fost posibil fără sprijinul autorităților locale și al partenerilor, cărora organizatorii le-au adresat mulțumiri pentru susținerea constantă a educației și performanței. De asemenea, voluntarii au avut un rol esențial în buna desfășurare a festivităților, contribuind la coordonarea activităților și la crearea unei experiențe memorabile pentru participanți.

Prin această deschidere festivă, organizatorii au transmis un mesaj clar: educația nu înseamnă doar competiție, ci și colaborare, creativitate și pasiune. Concursul Național Pluridisciplinar Prosoft@NT și Olimpiada Internațională de Informatică pe Echipe rămân repere importante pentru elevii care aspiră la excelență, oferindu-le nu doar o platformă de afirmare, ci și o experiență de neuitat.

Competiția a fost oficial declarată deschisă, iar participanții au pornit acum într-o nouă provocare intelectuală, animați de dorința de a se autodepăși și de a demonstra că viitorul aparține celor curajoși, creativi și dedicați.

Maria-Teodora Diaconu
Casiana Chiriloaia
clasa a IX-a C

PROSOFT@NT ȘI IIOT – VOCILE EXCELENȚEI ÎN INFORMATICĂ

La început de primăvară, Colegiul Național de Informatică din Piatra-Neamț a găzduit din nou unele dintre cele mai importante competiții dedicate tinerilor pasionați de IT: **Concursul Național Pluridisciplinar Prosoft@NT și Olimpiada de Informatică pe Echipe, etapa națională**. Cu această ocazie, am stat de vorbă cu invitați de marcă din domeniul educației, pentru a descoperi ce înseamnă cu adevărat performanța în informatică.

Georgeta Antonia Rodica Crăciunescu Consilier la Direcția Generală Echitate și Performanță în învățământul preuniversitar din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, președinte executiv al celor două concursuri: „Educația formează caractere”

Reporter: Vă urăm bun-venit pe meleaguri nemțene, acum, la început de primăvară. Știm că sunteți pentru prima dată la acest concurs, după cum ne-ați

menționat. Vă rugăm să ne transmiteți câteva gânduri referitoare la aceste competiții.

Georgeta Crăciunescu: Mulțumesc, în primul rând, pentru invitație. E o misiune frumoasă pe care am îmbrățișat-o în acest an școlar și sper să o duc la bun sfârșit, cu fruntea sus și respectând legislația în vigoare. Ce pot să spun despre aceste două competiții pe care le desfășurați cu succes de câțiva ani buni aici, Prosoft@NT de 24 de ani, iar Olimpiada de Informatică pe Echipe de 9 ani? M-au impresionat prin cuplarea disciplinelor de interes pentru

profilul matematică-informatică, a matematicii, respectiv a informaticii și TIC-ului. Așa cum știm, matematica este limba cu care a fost scris Universul, iar informatica reprezintă un joc al minții, iar TIC-ul pune în valoare fiecare dintre acestea. Toate nu fac decât să atragă cât mai mulți tineri interesați de acest domeniu să vină la aceste competiții, să-și testeze cunoștințele și să le dovedească.

Reporter: Mulțumim! Ce așteptări aveți sau ce așteptări credeți că au participanții de la această competiție?

Georgeta Crăciunescu: În primul rând, sunt convinsă că elevii s-au pregătit nu zile, nici luni, ci ani. Și-au dezvoltat încă din copilărie competențele necesare concursurilor, pentru că au fost observate de către părinți, iar ei n-au ezitat să-i susțină în a și le dezvolta și a-i îndruma spre drumul ales. Și bine au făcut că, iată, participă acum, în cel mai frumos loc, la etapa națională a Olimpiadei de Informatică pe Echipe și la Concursul Național Pluridisciplinar Prosoft@NT. Ce își dorec elevii? Cu siguranță să își depășească performanțele anterioare, găsind noi soluții frumoase și eficiente pentru fiecare probă, astfel încât să rămână în top, ba mai mult, să ajungă în top și la nivel internațional, să nu se oprească doar la nivel național. Ce aștept eu de la această competiție este să văd din ce în ce mai mulți tineri interesați de acest domeniu, să participe tineri de la orice profil, nu numai de la matematică-informatică, intensiv informatică, să găsim proiecte pe pagini web sau soft educațional frumoase care să servească nevoile actuale, să utilizeze tehnologia actuală, să găsească soluții moderne, utile și atractive pentru toți tinerii.

Reporter: Mulțumim! Credeți că organizarea unor astfel de competiții sunt benefice pentru elevi? Ce competențe, considerați că dezvoltă cel mai mult acest tip de competiții?

Georgeta Crăciunescu: Pe lângă cunoștințele din matematică și informatică, elevii își dezvoltă abilități esențiale pentru viitor, precum gândirea critică și analitică, capacitatea de a găsi soluții eficiente și de a evalua rapid variante diferite. De asemenea, ei învață să utilizeze tehnologii moderne și platforme digitale în mod eficient. Un accent important este pus pe lucrul în echipă: elevii își împart sarcinile, își asumă responsabilități și colaborează pentru a ajunge la cele mai bune rezultate. Acest lucru îi pregătește pentru mediul profesional, unde munca în echipă este esențială, mai ales în domeniul IT.

Competițiile contribuie și la dezvoltarea unor competențe precum managementul timpului, adaptabilitatea și reziliența în fața situațiilor neprevăzute. În plus, stimulează creativitatea și capacitatea de a-și prezenta și promova propriile proiecte într-un mod atractiv pentru public. În concluzie, astfel de competiții formează elevi bine pregătiți atât din punct de vedere tehnic, cât și personal, ajutându-i să se adapteze mai ușor cerințelor viitoare ale pieței muncii.

Reporter: În ce măsură contribuie concursul la pregătirea elevilor pentru competiții internaționale? Și ce importanță au creativitatea și inovația în concursurile de informatică?

Georgeta Crăciunescu: Concursul contribuie semnificativ la pregătirea elevilor pentru competiții internaționale, deoarece dezvoltă competențe esențiale precum găsirea de soluții eficiente și performanța sub presiune. În special, competițiile pe echipe îi ajută pe elevi să colaboreze eficient, să rezolve sarcini complexe într-un timp limitat și să își valorifice punctele forte. Experiența lucrului în echipă este considerată foarte importantă, deoarece elevii învață să își aleagă și să își cunoască bine coechipierii, pentru a gestiona mai bine timpul și responsabilitățile. Aceste abilități îi ajută să obțină rezultate mai bune și la nivel internațional. De asemenea, creativitatea și inovația joacă un rol important, deoarece contribuie la găsirea unor soluții optime și originale, necesare pentru a ajunge în topul competițiilor.

Reporter: Ce sfaturi le-ați oferi elevilor pentru a-și maximiza șansele de succes? Spu-

neați despre a trece la etapele următoare, a-și dezvolta atribuții proprii.

Georgeta Crăciunescu: Îmi place să spun să rămână copii. Să rămână copii în orice moment al vieții lor, pentru că a fi copil înseamnă să fii mereu curios, mereu să ai întrebări și să fii într-o căutare continuă a unui răspuns care te frământă. În cazul lor, să găsească noi idei de rezolvare pentru probleme, să găsească alți algoritmi eficienți care conduc spre rezolvarea unor tipuri de probleme și nu numai. Să fie în permanență ancorați în realitate și să găsească soluții pentru orice problemă și pentru orice provocare pe care ei o întâlnesc. De asemenea, le recomand să rămână în comunitatea experților din domeniu pentru a fi la curent cu problemele care apar în domeniu respectiv. Și, de asemenea, le-aș recomanda, când termină școala, studiile, să devină ei mentori pentru viitorii copii olimpici, pentru că în domeniul nostru s-a realizat o comunitate foarte frumoasă; foști olimpici sunt astăzi în comisii și propun subiecte pentru actualii olimpici și pe viitor îmi doresc să rămână această legătură frumoasă și în viitor.

Reporter: În încheiere, spuneți că este primul an al dumneavoastră ca membru în comisie la aceste concursuri. Ce impresie v-a făcut orașul Piatra-Neamț, orașul nostru? Ce mesaj ați avea pentru comunitatea locală?

Georgeta Crăciunescu: Deși particip de trei ani la competiție alături de elevii mei, anul acesta este prima dată când fac parte din comisie, în calitate de președinte executiv. Întotdeauna am fost impresionată de acest oraș de munte frumos și primitiv, remarcat atât prin patrimoniul său istoric (precum Curtea Domnească și Turnul lui Ștefan cel Mare), cât și prin atmosfera relaxantă, în contrast cu agitația marilor orașe. De asemenea, remarc implicarea activă a comunității locale, care susține constant competițiile, atât prin participare, cât și prin sprijin financiar și organizatoric. Această implicare a contribuit la formarea unei tradiții solide, competițiile devenind un eveniment așteptat anual. În final, nu-mi rămâne decât să observ profesionalismul cadrelor didactice implicate și nivelul ridicat de pregătire al elevilor, demonstrat prin rezultatele obținute la nivel național și internațional.

Irina Ștefania Mihai, clasa a XI-a A

Adrian Iftene, prorector de la Facultatea de Matematică, Universitatea „Al. I. Cuza”, președintele Comisiei Centrale a Olimpiadei Internaționale de Informatică pe Echipe:

„În viața reală nu lucrezi singur”

Reporter: Ați participat la numeroase ediții ale Olimpiadei de Informatică pe Echipe organizate de către Inspectoratul Școlar Județean Neamț la colegiul nostru, Colegiul Național de Informatică, Piatra-Neamț, sub egida Ministerului Educației și Cercetării și vă mulțumim pentru acest lucru. Ați fi dispus să ne transmiteți câteva gânduri cu privire la aceste competiții și ce face specială această ediție?

Adrian Iftene: Particip încă din 2012 și cred că am fost prezent aproape la toate edițiile. Ceea ce o face specială este accentul pe lucrul în echipă. În școală sunteți obișnuiți cu proiecte individuale, dar în viața profesională lucrurile stau diferit. Într-o companie sau instituție e cam greu să lucrezi singur, sunt foarte multe proiecte în echipă. Această competiție tocmai acest lucru își propune: să dezvolte abilitățile de lucru în echipă la participanți. De regulă, temele nu pot fi rezolvate de o singură persoană, individual, iar atunci este nevoie de mai multe persoane care au competențe în mai multe zone și împreună ajung să obțină rezultate foarte bune. Țasta este scopul competiției și sper să fi făcut sensibili participanții la a lucra în echipă.

Reporter: Ce învață elevii din acest format?

Adrian Iftene: Învață să colaboreze, să își împartă sarcinile și să comunice eficient. Sunt lucruri esențiale în orice domeniu, nu doar în IT.

Reporter: Vă mulțumim. Din perspectiva profesorului universitar, cât de bine îi pregătesc pe elevi astfel de competiții pentru mediul academic?

Adrian Iftene: Eu predau la Facultatea de Informatică o materie care se numește „Inginerie Software”, iar la noi, la facultate e similar cu ce se întâmplă și în mediul preuniversitar. De multe ori studenții sunt evaluați individual prin examene, prin teste de laborator, prin proiecte, prin teme, dar la materia pe care o predau eu accentul se pune pe lucrul în echipă: se creează echipe de trei-patru persoane, șase persoane și aceste mini-echipe colaborează cu colegii lor din grupă și ajung să creeze echipe undeva până la 20-30 de persoane. Cele 20-30 de persoane lucrează undeva la 14 săptămâni, adică cam 3 luni jumătate la un proiect comun. Astfel de competiții îi ajută pe elevi să lucreze în echipă, să fie atenție la toate sugestiile primite din partea membrilor, iar când ajung la facultate sunt pregătiți să lucreze în proiecte cum sunt cele menționate mai sus. Faptul că ei capătă experiență acum, când fac primii pași în a lucra în echipă, îi va ajuta să aibă succes în implementarea și lucrul la un astfel de proiect într-o echipă atât de mare.

Reporter: Ce competențe sunt esențiale astăzi?

Adrian Iftene: Pe lângă matematică și programare, sunt foarte importante comunicarea, responsabilitatea și lucrul în echipă. Și limbile străine pot face diferența într-un mediu internațional. În ultimul timp s-au introdus competențele de inteligență și din zona de cyber security. De asemenea, este foarte important în momentul în care lucrezi la un proiect, într-o companie sau un colegiu sau când te angajezi, să ai și competențe de tip soft skills, trebuie să știi să comunici, să colaborezi, să estimezi cam cât durează să completezi un task ca să nu îi încurci pe colegii care depind de tine.

Reporter: Cum poate fi consolidată legătura între liceu, universitate și industria IT?

Adrian Iftene: E interesantă întrebarea. La nivelul Iașului acest lucru este mai vizibil. Noi, cei de la Universitatea avem o legătură destul de strânsă cu companiile de IT. La nivelul centrului universitar din Iași este mai simplu, deoarece sunt foarte multe companii în Iași care au legături foarte strânse cu multe dintre

colegiile din oraș. Acestea au venit și au renovat laboratoarele din licee, au dotat cu resurse hardware, cu servere, cu laptopuri, cu alte elemente de care avem nevoie în facultate. Nu știu cât de puternică este pentru voi legătura colegiului cu companiile de la nivelul județului Neamț sau a orașului Piatra-Neamț. Dar ajutorul dat de ele nu trebuie să fie neapărat la nivel financiar sau material, ci pot face un workshop pe zona de soft skills care să vă ajute să vă dezvoltați, că tot am pomenit de competențe de soft skills. De asemenea, colaborarea se poate baza și pe zonele tehnică și umană, ca să fiți din ce în ce mai buni.

Reporter: Am înțeles. Vă mulțumim foarte mult. În încheiere, ce mesaj doriți să transmiteți elevilor participanți la această etapa națională?

Adrian Iftene: Le urez mult succes celor care sunt la etapa națională a Olimpiadei de Informatică pe Echipe și să se califice la etapa internațională care va fi în luna mai. Celor de la Prosoft@NT le urez succes, atât la proba de informatică, cât și la cea de matematică.

Irina Ștefania Mihai, clasa a XI-a A

Nușa Dumitriu Lupan, Clubul Elevilor „Spiru Haret”, sector 2, București, președinte de onoare al Olimpiadei Internaționale de Informatică pe Echipe și al Concursului Național Pluridisciplinar Prosoft@NT: „Performanța înseamnă și colaborare”

Reporter: În primul rând, vrem să vă urăm bun venit pe meleaguri nemțene, acum la început de primăvară. Așa cum ne-am obișnuit, de fiecare dată ne-ați onorat cu prezența dumneavoastră la aproape toate edițiile Concursului Național Pluridisciplinar Prosoft@NT și a Olimpiadei Internaționale de Informatică pe Echipe, organizate de către Inspectoratul Școlar Județean Neamț la Colegiul Național de Informatică. Vă rugăm să ne transmiteți câteva gânduri referitoare la aceste competiții.

Nușa Dumitriu Lupan: Bună ziua și bine v-am găsit! Mă bucur să fiu din nou la Piatra-Neamț. Întotdeauna am venit cu foarte mare plăcere la aceste concursuri, pentru că sunt competițiile mele de suflet, pe care le-am susținut și la care aș putea spune că am participat și contribuit la „botezul” lor, prin introducerea acestora în calendarul Ministerului, calendarul competițiilor naționale, iar pentru Olimpiada de Informatică pe Echipe, chiar în calendarul competițiilor internaționale, ceea ce nu este puțin lucru. Am crezut în ele și din acest motiv am susținut promovarea lor, pentru că întotdeauna am găsit la Piatra-Neamț o echipă de profesioniști, care s-au implicat cu tot sufletul în organizarea lor și în a oferi participanților la aceste concursuri totul și câte puțin din sufletul lor la fiecare ediție.

Reporter: De ce este important ca astfel de evenimente să fie organizate la nivel național?

Nușa Dumitriu Lupan: Această competiție promovează performanța în echipă și mizează nu numai pe pregătirea individuală a participanților în cadrul echipelor, ci și pe competențele de lucru în echipă, ceea ce reprezintă un atu. Competențele de lucru în echipă fac parte din competențele cheie europene și se cer a fi dezvoltate încă de la nivelul învățământului pre-universitar. Această competiție tocmai pe aceasta se bazează. De aceea considerăm că este necesar să se susțină la nivel național, adică să avem cât mai multe echipe la nivel național pentru a putea susține performanța și excelența și în ceea ce privește activitatea în echipă.

Reporter: Următoarea întrebare ar fi ce mesaj ați transmite elevilor participanți?

Nușa Dumitriu Lupan: Așa cum spuneam și ieri la deschidere, elevilor, ca la orice competiție, le doresc inspirație, să găsească cele mai bune și mai eficiente soluții. Iar ca mesaj de final: „Ai reușit, continuă, nu ai reușit, continuă!”.

Reporter: Deci, într-un sens, să continue, orice ar fi, să nu se dea bătuți.

Nușa Dumitriu Lupan: Bineînțeles. Nu trebuie să renunți. Este o încercare în urma căreia

poți să reușești, mai bine sau mai puțin bine, dar, dacă decizi să continui și ești perseverent, în mod sigur vei ajunge în vârf.

Reporter: Ce calități definatorii credeți că au elevii care ajung la acest nivel?

Nușa Dumitriu Lupan: Elevii care ajung în acest punct au un nivel științific la informatică destul de ridicat. În plus, cred că au și abilități de gândire algoritmică foarte dezvoltate, care, bineînțeles, îi vor ajuta și pe viitor. Lor li se alătură deprinderi de muncă în echipă, ceea ce reprezintă, de asemenea, un avantaj.

Reporter: Care este rolul mentorilor și al profesorilor coordonatori în formarea acestor tineri?

Nușa Dumitriu Lupan: Rolul profesorilor este esențial, în primul rând, în identificarea și selecția tinerilor capabili de performanță; apoi, în al doilea rând, în selecția lor pe niște criterii clare, care vizează deprinderile de muncă în echipă și mai puțin deprinderile individuale, precum și în lucrul efectiv în antrenarea acestor echipe, o antrenare făcută în mod sistematic, perseverent, care să urmărească contribuția fiecărui membru al echipei la rezultatul echipei.

Reporter: Cum pot transforma elevii pasiunea pentru informatică într-un avantaj competitiv pe piața muncii?

Nușa Dumitriu Lupan: Cred că principalul avantaj al elevilor capabili de performanță la informatică îl reprezintă gândirea algoritmică. Acesta este un atu primordial în impunerea lor în fața contra-candidaților pe piața muncii.

Reporter: O ultimă întrebare: Ce lecții din astfel de competiții rămân valabile dincolo de informatică?

Nușa Dumitriu Lupan: Chiar cu riscul de a mă repeta, am anticipat cumva această întrebare și o să dau un sfat pe care l-am formulat anterior, valabil nu numai pentru informatică: „Ai reușit continuă, nu ai reușit continuă!”

Miruna-Ilinca Anghel, clasa a X-a B

Livia Demetra Țoca, Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație, secretar științific al celor două competiții: „Provocarea duce la progres.”

Reporter: Vă urăm bun venit pe meleaguri Nemțene, la început de primăvară! Întâlnirea este facilitată de organizarea Concursului Național Pluridisciplinar Prosoft@NT și a Olimpiadei Internaționale de Informatică pe Echipe de către Inspectoratul Școlar Județean Neamț la Colegiul Național de Informatică, Piatra-Neamț, sub egida Ministerului Educației și Cercetării. Sunteți pentru a doua oară la acest concurs, așadar, vă rugăm să ne transmiteți câteva gânduri referitoare la aceste competiții.

Livia Demetra Țoca: Mulțumesc pentru invitație. Revin cu drag la aceste competiții care au ca principal rol acela de a diferenția nivelurile de performanță ale elevilor. Sper ca și această ediție să transmită profesionalism, rigoare și respect față de efortul pe care îl depunem cu toții, atât elevii, cât și noi profesorii atât cei din Comisia Științifică, cât și cei din Comisia de Organizare.

Reporter: Mulțumim. Ce așteptări aveți sau ce așteptări credeți că au participanții de la această competiție?

Livia Demetra Țoca: Așteptarea principală este un nivel ridicat de provocare cognitivă, pentru asta vin copiii la Olimpiade, și noi încercăm să asigurăm acest lucru prin probleme care să valorifice colaborarea, strategia și gândirea algoritmică, pentru că în ambele competiții miza e aceeași, o confruntare serioasă care să le confirme valoarea și să-i motiveze să evolueze, să învețe mai mult și să-și dezvolte această capacitate de a lucra sub presiune.

Reporter: Ce competențe considerați că dezvoltă elevii cel mai mult la acest tip de competiție?

Livia Demetra Țoca: Competențele valorificate în principal sunt gândirea logică și capacitatea de rezolvare structurată a unor sarcini. În zona de interes pentru programare și algoritmică, elevii își dezvoltă rigoarea, atenția la detalii, disciplina și, nu în ultimul rând, interesul pentru optimizare. Adică nu ne propunem doar să rezolvăm o sarcină, ci să rezolvăm cât mai eficient. Proiectele, pe de altă parte, dezvoltă creativitatea aplicată, capacitatea de a transforma ideile în produse funcționale, foarte importantă pentru profesie, în general, în orice profesie. Cum contribuie concursul la pregătirea elevilor pentru competiții internaționale? Competițiile oferă cadrul pentru alinierea la standarde ridicate de dificultate și rigoare, pentru dezvoltarea capacității de coordonare, a strategiei aplicate în diferite contexte. Astfel, practic, se consolidează baza tehnică, se formează reziliența, iar elevii se obișnuiesc cu nivelul de exigență specific unor astfel de competiții.

Reporter: Ce ar trebui îmbunătățit, la nivel național, în pregătirea elevilor pentru informatică de performanță?

Livia Demetra Țoca: Performanța, știm cu toții, nu apare întâmplător, ci prin consecvență, prin mentorat și prin expunere constantă la probleme de nivel înalt. Poate ar trebui pus un accent mai mare pe formarea continuă a profesorilor implicați în performanță și pe crearea unor contexte în care elevii să comunice pe teme de performanță; elevii care sunt pasionați de performanță să poată participa la tabere, la workshop-uri, să existe un cadru prin care ei să poată să comunice pe aceste teme.

Reporter: Cum vedeți viitorul informaticii în sistemul educațional românesc?

Livia Demetra Țoca: Începând de anul trecut, deja s-a trecut la elaborarea unor programe noi școlare, care să actualizeze programele vechi, mai ales că vorbim de un domeniu în care schimbările sunt atât de rapide. Ne-am propus crearea unui cadru prin care elevii să-și formeze competențe de bază prin disciplină de trunchi comun, iar prin informatică, prin disciplina din curriculum specializat, abilități legate de programare aduse la un nivel actual.

Teodora Tănăsescu, clasa a X-a A

Vocea performanței

Elevii de top despre experiența

Concursului Național Pluridisciplinar Prosoft@NT

Dincolo de rezultate, medallii și clasamente, competițiile de elită precum **Olimpiada Internațională de Informatică pe Echipe** și **Concursul Național Pluridisciplinar Prosoft@NT** înseamnă, înainte de toate, experiențe, emoții și lecții valoroase. Pentru a surprinde esența acestor trăiri, am stat de vorbă cu câțiva dintre elevii participanți, tineri pasionați care conturează viitorul domeniului IT și nu numai.

Pentru mulți dintre ei, participarea la etapa națională reprezintă mai mult decât o simplă competiție. **Sergiu Gutium**, de la Colegiul Național de Informatică, descrie această experiență ca fiind „unică”, subliniind oportunitatea de a descoperi noi metode de rezolvare și de a explora diverse domenii, de la programare la matematică și până la dezvoltare web. În același spirit, **Ștefan Filimon**, tot de la Colegiul Național de Informatică, consideră că astfel de competiții îl ajută să-și construiască drumul spre viitor, oferindu-i perspective și motivație.

Un element definitoriu al acestor concursuri este formatul pe echipe, care aduce o dimensiune diferită față de competițiile individuale. Elevii subliniază importanța colaborării și a comunicării. „Fiecare opinie contează”, afirmă **Sergiu Gutium**, evidențiind rolul cooperării

în obținerea unui rezultat mai bun. La rândul său, **Ștefan Filimon** punctează faptul că lucrul în echipă este o pregătire reală pentru viața profesională, unde colaborarea este esențială.

În spatele performanței se află însă multă muncă și disciplină. **Andrei Țifui**, de la Colegiul Național de Informatică, mărturisește că alocă zilnic câteva ore pentru pregătire, lucrând constant probleme de pe platforme dedicate, în timp ce alți participanți

pun accent pe dezvoltarea gândirii critice și pe experiența acumulată în timp. Provocările nu lipsesc: complexitatea materiei și nivelul ridicat al problemelor sunt adesea menționate ca fiind cele mai dificile obstacole.

Presiunea timpului este un alt factor care testează abilitățile concurenților. **Gabriel Luncanu**, elev la Colegiul Național de Informatică, explică faptul că luarea deciziilor rapide și eficiente vine odată cu experiența, fiecare competiție contribuind la dezvoltarea unei gândiri mai clare și mai structurate. În același timp, **Matei**

Neacșu, de la Liceul Teoretic Internațional de Informatică București atrage atenția asupra importanței organizării în echipă: distribuția sarcinilor și gestionarea timpului pot face diferența dintre succes și eșec.

Dincolo de competiție, motivația personală joacă un rol esențial. Pentru unii, pasiunea pentru informatică a început încă din copilărie, așa cum povestește **Neacșu Matei**, care a descoperit programarea în urma unui premiu câștigat la un concurs de matematică. Pentru alții, obiectivele sunt deja clar conturate: unii își doresc să ajungă la universități de top, în timp ce alții aspiră la o carieră în industria IT.

În ansamblu, mărturiile elevilor conturează imaginea unei generații ambițioase, curioase și pregătite să facă față provocărilor viitorului. Prosoft@NT și Olimpiada de Informatică pe Echipe nu sunt doar competiții, ci adevărate laboratoare de formare, unde tinerii învață să gândească, să colaboreze și să se autodepășească. Prin vocea lor, înțelegem că performanța nu înseamnă doar rezultate, ci și parcurs, pasiune și dorința continuă de a evolua.

Andrei Goia, clasa a XI-a F
Denis Grigoriță, clasa a X-a A

EXCELENȚA CELEBRATĂ

Gala de premiere

Concursul Național Pluridisciplinar Prosoft@NT și Olimpiada Internațională de Informatică pe Echipe

Într-un cadru festiv și plin de emoție, ceremonia de premiere a Olimpiadei Internaționale de Informatică pe Echipe și a Concursului Național Pluridisciplinar Prosoft@NT a adus în prim-plan excelența academică și talentul tinerilor participanți. Evenimentul, desfășurat în sala „Calistrat Hogaș” a Consiliului Județean Neamț, a reunit elevi, profesori și oficialități, transformând momentul într-o adevărată celebrare a performanței și a pasiunii pentru cunoaștere.

Atmosfera solemnă a fost conturată încă de la începutul ceremoniei, prin intonarea Imnului Național, moment care a unit participanții într-un gest de respect și apartenență. În continuare, oficialități din domeniul educației și organizatori ai competițiilor au evidențiat impor-

tanța acestor evenimente în formarea tinerilor și în promovarea valorilor excelenței.

Festivitatea a continuat cu mult așteptata premiere a elevilor care s-au remarcat în cadrul probelor de informatică individual, matematică, soft educațional și competiția pe echipe. Rezultatele au reflectat un nivel ridicat de pregătire și un spirit competitiv autentic, confirmând prestigiul acestor concursuri.

Un moment aparte al serii a fost reprezentat de programul artistic, care a completat atmosfera festivă prin diversitate și expresivitate. Publicul a fost impresionat de interpretarea sensibilă a Elisabeta Mitrea, din clasa a VII-a A, care a adus în scenă una dintre cele mai cunos-

cute piese ale trupei Oasis, reușind să cucerească audiența prin emoție și autenticitate.

Tradiția și modernitatea s-au împletit apoi într-un moment coregrafic special, susținut de Formația de dans Mugurelul a Colegiului Național de Informatică, care a propus o combinație elegantă între rafinamentul stilului inspirat din universul „Bridgerton” și dinamica dansului românesc, oferind un spectacol despre identitate, creativitate și continuitate.

Programul artistic a continuat cu un moment de dans sportiv susținut de Andrei Petrescu, elev în clasa a X-a A, alături de partenera sa, Karina, precum și cu un moment de dans jazz, care a adus energie și ritm în sală.

Seara s-a încheiat într-o notă tradițională, printr-un program de cântece și dansuri populare moldovenești, susținut de Miruna Boboc și Olivia Nistor, eleve în clasa a XI-a D, și Ioana Nohai, elevă în clasa a XI-a E, sub îndrumarea coregrafei Anda Maria Acristinei, moment care a fost primit cu entuziasm de public.

Spectacolele susținute de elevii CNI, atât cel de la ceremonia de deschidere, cât și cel de la ceremonia de premiere, au fost coordonate de doamnele profesor Cristina Luca și Mihaela-Raluca Ene, iar elevii voluntari au constituit un adevărat sprijin fiind îndrumați de doamna profesor Mihaela-Raluca Ene.

În ansamblu, ceremonia de premiere a fost mai mult decât o simplă acordare de distincții – a fost o celebrare a muncii, a talentului și a visurilor care prind contur prin educație. Prin astfel de inițiative, cele două competiții continuă să inspire generații de elevi, consolidând un mediu în care performanța și creativitatea merg mână în mână.

Ana Fediu
și

Maria-Ștefania Ungurianu
clasa a IX-a A

Din culisele IIOT: experiența unei echipe pasionate de informatică

Olimpiada Internațională de Informatică pe Echipe (International Informatics Olympiad in Teams - IIOT) este o competiție care pune la încercare abilitățile elevilor pasionați de informatică. Ajuns la a IX-a ediție, concursul continuă să crească, atât ca număr de echipe participante, cât și ca număr de țări care se alătură competiției. Doar pe plan național, anul acesta s-au înregistrat 163 de echipe doritoare să aibă parte de această provocare.

Olimpiada este organizată în șase etape. Primele patru se desfășoară online, simultan, în fiecare țară participantă, iar fiecare echipă trebuie să acumuleze un punctaj cât mai mare pentru a trece la runda a patra. La final, sunt selectate, în funcție de punctajul obținut, echipele care vor participa la etapele naționale organizate separat de fiecare țară. Competiția culminează cu faza internațională, când cele mai bune echipe din fiecare țară, precum și cele din școlile lider, se vor întâlni fizic pentru o ultimă confruntare. Etapa internațională din acest an școlar va avea loc la Piatra-Neamț, în perioada 23-28 mai 2026.

Pentru mine, acesta este al treilea an în care particip la IIOT, dar și ultimul, fiind în an terminal. Experiența din timpul probelor a fost una frumoasă, în mare parte dată de atmosfera competiției, dar accentuată și de prezența oamenilor de lângă mine. Cred că nivelul problemelor este unul echilibrat la care pot participa chiar și echipe mai puțin pregătite, care nu vizează neapărat să câștige. În același timp, participanții mai experimentați, care își doresc un loc pe podium, au nevoie de o echipă care să îi ajute cu o parte dintre probleme, timpul permițând cu greu unei singure persoane să rezolve toate problemele.

Prima etapă a acestei ediții s-a desfășurat online și a fost nu numai o experiență care reflectă pregătirea echipei mele de-a lungul timpului, dar și una utilă pentru că am avut posibilitatea să învățăm din greșelile făcute în timpul concursului.

Cea de-a doua etapă a competiției, cea

națională, s-a desfășurat la Piatra-Neamț, în perioada 3-5 martie 2026. Problemele propuse au avut un nivel echilibrat, îmbinând cerințe accesibile cu altele care au ridicat dificultăți, atât în identificarea ideii de rezolvare, cât și în implementarea acesteia. Pe parcursul celor trei zile, am avut oportunitatea de a participa la două workshop-uri, unul dedicat prezentării soluțiilor pentru toate problemele din probă, iar celălalt axat pe domeniul securității cibernetice. Această etapă a reprezentat o provocare, dar și o experiență valoroasă pentru consolidarea cunoștințelor și dezvoltarea capacității noastre de rezolvare a problemelor. În prezent, ne pregătim pentru etapa internațională, când vom concura alături de unele dintre cele mai bune echipe din lume.

Componența echipei mele de anul acesta este următoarea: Samuel Șoimaru și Gabriel-Octavian Luncanu, clasa a XII-a F, Ștefan-Mihai Filimon, clasa a XI-a F, Daria Movilă, clasa a XI-a G, Andrei Țifui, clasa a X-a A și rezerva Robert Constantin, clasa a XI-a D. Profesorul coordonator este doamna Elena Costrachevici.

Recomand participarea la această olimpiadă elevilor înclinați spre algoritmică, deoarece le poate dezvolta diverse abilități și le poate oferi momente plăcute alături de o echipă potrivită.

Șoimaru Samuel, clasa a XII-a F

Nota redacției: Samuel Șoimaru a obținut **Mențiuni și Medalie de aur** la etapa națională a Olimpiadei Naționale de Informatică, desfășurată în perioada 26-30 martie 2026 la Pitești, precum și **Medalie de aur** la ediția a XIII-a a Concursului Romanian Master of Informatics.

Zilele Colegiului Național de Informatică – decembrie 2025

- educație, creativitate și spirit de sărbătoare -

Colegiul Național de Informatică și-a deschis porțile în perioada 15-19 decembrie 2025, celebrând tradiția, inovația și spiritul comunitar printr-un amplu program de activități educaționale, științifice, artistice și sportive, reunite sub egida **Zilelor Colegiului Național de Informatică**. Întreaga săptămână a fost marcată de energie, creativitate și implicare, elevii și profesorii contribuind activ la conturarea unei atmosfere festive.

Inițiativa „Culorile Crăciunului la CNI” a adus un plus de culoare în viața liceului, propunând un cod vestimentar în nuanțe de roșu, albastru și alb, simboluri ale bucuriei și ale sărbătorilor de iarnă, care au însoțit fiecare moment al evenimentelor.

Un punct central al manifestărilor l-a reprezentat **Ziua porților deschise**, organizată zilnic între orele 10:00 și 13:00, dedicată elevilor de gimnaziu interesați de oferta educațională a colegiului. Vizitatorii au avut ocazia să descopere mediul de învățare prin interacțiuni directe cu elevii și profesorii, participând la ateliere de programare în cadrul proiectului **Share IT**, la demonstrații ale **Clubului de robotică CYBERGODS**, dar și la activități experimentale în laboratoarele de chimie, fizică și biologie. Astfel, evenimentul a devenit o veritabilă punte între gimnaziu și liceu, oferind o perspectivă autentică asupra vieții școlare și a performanței academice care definește Colegiul Național de Informatică.

Dimensiunea artistică și culturală a fost evidențiată prin numeroase expoziții și inițiative creative. Expoziția „Mesajul meu de suflet pentru cei dragi”, organizată în cadrul Proiectului de voluntariat „Dezvoltarea abilităților de viață- a fi, a ști, a face, a conviețui”, a reunit felicitări digitale și handmade realizate de elevii ai colegiului nostru pasionați de frumos, atât din clasele de gimnaziu, cât și din clasele de liceu: a V-a A, a V-a B, a VI-a A, a VI-a B, a VII-a A, a VII-a B, a IX-a C, a X-a C, a X-a E, a X-a F, a XI-a B. Fiecare creație a reflectat emoție, imaginație și dorința de a transmite gânduri sincere, îmbinând armonios tehnicile tradiționale cu cele moderne. Lucrările realizate au transformat spațiul expozițional într-o veritabilă „oglină a sufletului”, în care fiecare felicitare a devenit o poveste vizuală și un gest de apropiere între oameni. Vizitatorii au descoperit o paletă variată de stiluri: de la felicitări tradiționale, lucrate manual cu atenție la detalii, până la creații digitale moderne, pline de dinamism și culoare. Această îmbinare între clasic și contemporan a oferit expoziției un aer unic, unde fiecare lucrare a devenit o poveste vizuală. Copiii și-au demonstrat măiestria de a condensa în semene lingvistice și iconice ceea ce cuprinde universul lor interior, diafan și pur. Expoziția a devenit o conexiune între oameni, un semn că cineva s-a oprit din ritmul grăbit al vieții pentru a oferi o invitație la reflecție: „Să fim mai buni!”.

Alături de aceasta, alte expoziții – de la felicitări și mini-carnete creative până la colaje Erasmus+ sau aranjamente ikebana, realizate de elevii clasei a X-a B – au transformat holurile

colegiului în adevărate galerii de artă. **Târgul de decorațiuni de Crăciun** și activitatea **SWAP** au încurajat spiritul civic, sustenabilitatea și implicarea activă în comunitate. În cadrul SWAP Event-ului elevii au donat cărți, rechizite sau obiecte handmade și au luat în schimb alte lucruri, oferind astfel o nouă viață obiectelor și susținând ideea de comunitate și solidaritate

Competițiile educaționale au pus în lumină creativitatea și excelența elevilor.

Concursul „Cutia cu idei”, desfășurat pe 16 decembrie în sala Multimedia, a oferit elevilor oportunitatea de a-și demonstra competențele lingvistice și expresivitatea în limbi străine. Participanții, coordonați de profesori dedicați au fost evaluați în funcție de creativitate, originalitate și capacitatea de exprimare, iar premiile au recompensat performanțele remarcabile ale acestora. Activitatea a evidențiat importanța diversității lingvistice și rolul educației for-

male și non-formale în formarea tinerilor. Au participat elevi de la clasele a V-a B – Sofia Iovu, Miruna Anastasia Cojocariu, Miruna Ștefania Benezic, David Andrei Petraru, Dragoș Iustin Bumbu, Ana Ursache, Ana Maria Ioana Branea, Matei Nicolas Buruiană, a VII-a B – Maria Sofia Catană – **la limba franceză**; clasa a VIII-a A – Carina Ilinca Gugiu, Lorena Maria Amătioaei, Elina Ionică, Nicole Agavriloaiei, Ana Giurgescu, Eva Grigore, Sofia Gheorghiu-Roban și Ana Andreea Mîndricel; a VIII-a B – Rebeca Blaga, Nectarie Nistor, Valentin Gabriel Zănoagă, Bianca Daniliu, Medeea Neagu, Sofia Elena Chelariu, Evelina Cosmina Neacșu, Cristiana Humă, Mara Gătej, Sofia Toma, Simon Apetri, Robert Boroș și Ștefania Tudorache; Mihai Țuburlui, a XII-a E – **la limba engleză**; Darius Ștefan Bostan, clasa a VI-a B, Ana Andreea Mîndricel, Lorena Maria Amătioaei, Carina Ilinca Gugiu, Parascheva Anastasia Pristavu, clasa a VIII-a A, Sofia Elena Chelariu, Evelina Cosmina Neacșu, Valentin Gabriel Zănoagă, clasa a VIII-a B, Răzvan Costin

Dascălu, Gabriel Valentin Dimitriu și Mircea Leontescu, clasa a X-a A- **la limba germană**.

Premiantii au fost următorii:

1. Limba engleză

Premiul I - Mihai Țuburlui, clasa a XII-a E

Premiul al II-lea - Bianca Daniliu și Medeea Neagu, clasa a VIII-a B

Premiul al III-lea - Simon Apetri și Robert Boroș, clasa a VIII-a B

Mențiune - Eva Grigore și Sofia Gheorghiu-Roban, clasa a VIII-a A

2. Limba franceză

Premiul I - Maria Sofia Catană, clasa a VII-a B

Premiul al II-lea - Sofia Iovu, clasa a V-a B

Premiul al III-lea - Miruna Anastasia Cojocariu și Miruna Ștefania Benezic, clasa a V-a B

Mențiunea I - David Andrei Petraru și Dragoș Iustin Bumbu, clasa a V-a B

Mențiunea a II-a - Ana Ursache, Ana Maria Ioana Branea și Matei Nicolas Buruiană, clasa a V-a B

3. La limba germană

Premiul I - Darius Ștefan Bostan, clasa a VI-a B

Premiul al II-lea - Lorena Maria Amătioaei și Carina Ilinca Gugiu, clasa a VIII-a A

Premiul al III-lea - Răzvan Costin Dascălu, Gabriel Valentin Dimitriu și Mircea Leontescu, clasa a X-a A

Mențiune - Ana Andreea Mîndricel și Parascheva Anastasia Pristavu, clasa a VIII-a A; Sofia Elena Chelariu, Evelina Cosmina Neacșu și Valentin Gabriel Zănoagă, clasa a VIII-a B

Concursul interdisciplinar TNT „Viața în medii extreme”, s-a desfășurat în laboratoarele de chimie și biologie, găzduind aproximativ două-

zeci de participanți, coordonați de elevi voluntari ai CNI-ului. În cadrul acestui concurs municipal au participat elevi de la diferite colegii ale orașului Piatra-Neamț, precum Colegiul Național de Informatică, Colegiul Național „Petru Rareș”, Colegiul Național „Gheorghe Asachi” etc. Cele două etape ale concursului, partea teoretică și cea practică, au demonstrat nivelul ridicat de pregătire al elevilor și interesul lor pentru domeniul științelor. După corectarea testelor și evaluarea proiectelor realizate, voluntarii colegiului au calculat mediile și au scris diplomele, fiind acordate premiile I, II și III, precum și mențiuni pentru elevii care s-au remarcat prin excelență și spirit de echipă.

Holurile școlii noastre au prins viață cu o expoziție colorată, plină de idei și mesaje puternice privind sustenabilitatea. Proiectul s-a reali-

zate cu elevii implicați în cadrul „**Concursului ECO-PROVOCAREA**”, concurs integrat în proiectul Erasmus+ din liceul nostru. Aceștia au realizat colaje, postere și afișe cu mesaje privind echilibrul ecologic, videoclipuri cu exemple de bune practici din viața de zi cu zi privind reducerea risipei alimentare, reducerea de energie, reutilizarea obiectelor. Unul dintre pereții expoziției a fost dedicat sustenabilității ecologice. Aici, afișe realizate cu talent de elevi transmiteau mesaje despre protejarea mediului, reciclare și responsabilitate față de natură. Prin desene, colaje și texte simple, dar sugestive, lucrările ne-au reamintit cât de important este să avem grijă de planeta noastră chiar și prin gesturi mici, făcute aproape zilnic.

La fel, s-au regăsit colaje și afișe cu mesaje privind incluziunea socială, dar și de cele pentru combaterea bullying-ului. Acestea au fost reali-

zate cu sensibilitate și creativitate, ilustrând nu doar efectele negative ale bullying-ului, ci și importanța empatiei, respectului și sprijinului între colegi. Mesajele transmise sunt puternice și actuale, iar impactul lor este cu atât mai mare cu cât vin direct de la elevi.

Spiritul critic și arta argumentării au fost valorificate în cadrul **Clubului de debate**, unde elevii au participat la un meci demonstrativ pe tema accesului minorilor la rețelele de socializare. Confruntarea ideilor a evidențiat capacitatea elevilor de a-și susține punctele de vedere, dar și beneficiile participării la astfel de activități în dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de comunicare. Impresiile participanților au subliniat caracterul formativ și motivațional al experienței.

Iată, mai jos, impresiile lor:

„Activitatea de astăzi a fost un exercițiu foarte util pentru mine și interesant. Mi-am dat seama că nu e ușor să faci o dezbatere, că există niște reguli clare și mă bucur că am avut ocazia să învăț și să le pun în practică. Sunt sigură că participarea la Clubul de debate mă va ajuta în parcursul meu profesional, oricare va fi acesta! Abia aștept următoarele întâlniri, chiar meciuri”. (Teodora Timofte, clasa a X-a B)

„Proba de dezbatere a fost o experiență educativă, mi-a plăcut și am învățat multe despre mine. Sper să mai facem!”. (Pavel Urzică,

clasa a X-a B)

„Meciul de ieri, primul meu meci la care am participat, a fost distractiv și interesant pentru că am avut ocazia de a-mi arăta punctul de vedere față de motiunea dată și am reușit să cunosc oameni noi. A fost o experiență frumoasă și aș vrea să particip la cât mai multe meciuri pentru a-mi dezvolta abilitatea de a-mi exprima punctul de vedere.” (Vlad Benedek, clasa a IX-a F)

„Mi-a plăcut foarte mult la meciul de dezbateri. Cu ajutorul colegilor m-am simțit și m-am desfășurat în largul meu. A fost primul meu meci de dezbateri deci a fost cam greu să fac un discurs, dar de acum cred că îmi va fi mai ușor pentru că îl am pe acesta ca exemplu. Nu am niciun comentariu negativ și de abia aștept următoarea întâlnire.” (Ștefan, Cărăuleanu clasa a IX-a C)

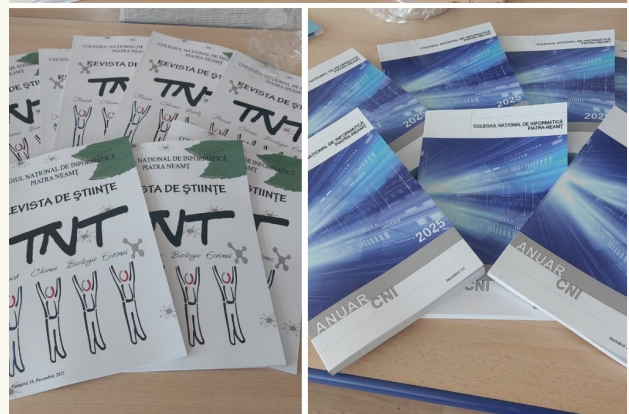
„A fost ca o gură de aer curat să particip din nou într-un meci de dezbateri după o pauză mai lungă. Mi-am adus aminte și de primul meci și emoțiile și nesiguranța de atunci, dar am și observat progresul și cum m-a ajutat să îmi structurez ideile și să vorbesc mult mai relaxat în fața unui grup de oameni, lucru pentru care sunt recunoscătoare.” (Daniela Gabriela Adăscăliței-Grasu, clasa a XII-a A)

„Fiind prima dată când nu sunt în postura de vorbitor, ci de arbitru, am simțit o altfel de responsabilitate întrucât desemnarea echipei câștigătoare era de datoria mea. Lucrul care mi-a plăcut cel mai mult a fost legat de felul în care elevii și-au prezentat argumentele într-un mod atât de dezinvolt. Am rămas plăcut surprinsă de interesul tinerilor de a participa în arta oratoriei, iar documentarea lor cu privire la motiune a fost cu adevărat temeinică!” (Raluca Nicorescu, clasa a XII-a B)

Atmosfera competițională a fost comple-

tată de întreceri sportive de tenis de masă și șah, precum și de originala competiție „Clasa Moșului”, în care elevii și-au transformat sălile de clasă în spații tematice de Crăciun, demonstrând creativitate, simț estetic și spirit de echipă.

Un moment de referință l-a constituit lansarea publicațiilor colegiului, „Infopuls” și „Anuarul CNI”, eveniment ce a adus în prim-plan munca editorială a elevilor și profesorilor. Articolele, eseurile, creațiile literare și materialele științifice prezentate au reflectat diversitatea

preocupărilor intelectuale și spiritul critic al comunității școlare.

Săptămâna s-a încheiat într-o notă festivă, cu evenimentul „Iarna la români – obiceiuri și tradiții”, reafirmând legătura dintre educație, identitate culturală și valorile autentice ale comunității.

Prin diversitatea și amploarea activităților, Zilele Colegiului Național de Informatică 2025 au reconfirmat rolul instituției ca spațiu al performanței, al creativității și al deschiderii către comunitate. Mai presus de toate, evenimentul a evidențiat faptul că adevărata valoare a unei școli stă în oamenii săi: elevi curioși și implicați, profesori dedicați și o comunitate unită de pasiunea pentru cunoaștere.

Matilda Costiuc, clasa a IX-a D

Elena Corfă, clasa a XI-a A

Echipa Infopuls

Viitorul în mâini sigure: elevii olimpici care duc excelența mai departe

În fiecare an, rezultatele obținute la olimpiadele școlare ne reamintesc că performanța nu este întâmplătoare, ci rezultatul pasiunii, disciplinei și al unei munci susținute. În spatele fiecărei medalii se află ore întregi de studiu, sacrificii și o dorință autentică de a depăși limitele.

Elevii olimpici reprezintă nu doar mândria școlii, ci și un exemplu viu de perseverență și curaj intelectual. Ei sunt cei care transformă curiozitatea în cunoaștere și provocările în oportunități de creștere. Prin reușitele lor, demonstrează că excelența este posibilă atunci când talentul este susținut de efort constant și de îndrumare atentă.

În paginile care urmează, vă invităm să descoperiți poveștile unor tineri excepționali, elevi care au ales să meargă dincolo de limitele obișnuite și să își urmeze pasiunile până la performanță. Fiecare dintre ei are o poveste unică, dar toți împărtășesc același lucru: dorința de a fi mai buni în fiecare zi.

Teodor Balaban, clasa a VII-a A, Medalie de aur, Mențiune și Premiu special la Olimpiada Națională de Fizică, Slobozia 2025 (clasa a VI-a); participant la etapa națională a Olimpiadei de Fizică, Craiova, 6-10 aprilie 2026

Drumul spre performanță: povestea unui tânăr pasionat de fizică

Pentru mulți elevi, fizica începe ca o materie nouă, uneori dificilă, alteori fascinantă. Pentru Teodor Balaban, însă, această întâlnire a fost începutul unei călătorii construite pe curiozitate, muncă și perseverență.

Prima interacțiune cu fizica, în clasa a VI-a, nu a fost neapărat una dominată de pasiune instantanee, ci mai degrabă de dorința de a descoperi. Interesul a crescut treptat, pe măsură ce lecțiile au dezvăluit complexitatea unei științe care explică lumea din jur – de la proprietățile materialelor și mișcare, până la fenomenele naturii și bazele tehnologiei moderne.

Această fascinație nu a rămas doar la ni-

vel teoretic. Performanța a venit cu un preț clar: timp și disciplină. Pregătirea pentru olimpiadă a însemnat uneori și 8-9 ore de muncă zilnică, împărțite între experimente și rezolvarea problemelor. Un program riguros, dar necesar pentru a atinge excelența.

Ca în orice parcurs academic serios, provocările nu au lipsit. Domeniul mecanicii s-a dovedit a fi cel mai solicitant, mai ales atunci când au intrat în joc concepte precum compunerea forțelor și a vitezelor sau energia cinetică. Aceste dificultăți nu l-au descurajat, ci, dimpotrivă, l-au motivat să aprofundeze și mai mult.

Echilibrul între studiu și viața personală a fost o altă lecție importantă. Succesul nu a venit doar din muncă intensă, ci și din capacitatea de a-și organiza timpul, îmbinând pregătirea cu momentele de relaxare.

Participarea la etapa națională a olimpiadei a reprezentat un moment memorabil. Emoțiile au fost puternice, mai ales înainte de probe, însă au dispărut odată cu concentrarea asupra subiectelor. Experiența în sine – de la festivitatea de deschidere până la desfășurarea probelor – a fost una intensă și plină de satisfacții.

Proba experimentală a fost, fără îndoială, una dintre cele mai interesante provocări. De la măsurători fine, precum determinarea grosimii urmei unui creion, până la experimente complexe cu vase, apă și calcule de volum și densitate, fiecare etapă a testat nu doar cunoștințele

le, ci și ingeniozitatea.

Dincolo de competiție, experiența a adus și prietenii valoroase. Schimbul de idei cu alți elevi pasionați a demonstrat că performanța nu înseamnă doar rezultate, ci și comunitate și inspirație reciprocă.

Momentul aflării rezultatelor a fost unul de neuitat. Bucuria recunoașterii muncii depuse, concretizată într-o mențiune și o medalie de aur, a fost, bineînțeles, împărtășită imediat cu cei dragi, într-un gest simplu, dar plin de emoție.

Poate cea mai importantă lecție pe care a învățat-o este că succesul nu este întâmplător. Este rezultatul dorinței, al muncii susținute și al încrederii că efortul va fi răsplătit.

Privind spre viitor, direcția este clară: continuarea pe acest drum și, eventual, o carieră în cercetare științifică. Este un obiectiv ambițios, dar susținut de determinare și rezultate deja obținute.

Pentru colegii care consideră fizica o materie dificilă, mesajul său este simplu și puternic: orice poate fi înțeles dacă există curiozitate și perseverență. Iar pentru cei care visează la performanță, „rețeta succesului” include trei ingrediente esențiale: disciplină, pasiune și muncă constantă.

Povestea lui Teodor Balaban nu este doar despre fizică, ci despre cum se construiește, pas cu pas, drumul spre excelență.

Dimitrie Ciucanu, clasa a IX-a B, participant la etapa națională a Olimpiadei de Matematică, 30 martie-3 aprilie 2026, Alba-Iulia

Matematica – între pasiune și performanță: povestea unui olimpic dedicat

În spatele fiecărui rezultat de excepție stau ore de muncă, ambiție și o pasiune autentică. Pentru Dimitrie Ciucanu, elev în clasa a IX-a, matematica nu este doar o disciplină școlară, ci un mod de a înțelege lumea.

Descriindu-se ca o persoană perseverentă, ambițioasă și atrasă de logică și precizie, Dimitrie și-a găsit direcția încă din primii ani de școală. Fascinația pentru matematică a apărut devreme, fiecare problemă fiind percepută ca un puzzle care așteaptă să fie rezolvat. Pentru el, matematica reprezintă „ordinea din mijlocul haosului” – o definiție care reflectă perfect modul în care vede această știință.

Drumul către performanță nu este niciodată ușor. Pregătirea pentru Olimpiada Națională de Matematică presupune un efort constant, dar și o bună organizare. Deși programul său depinde de activitățile școlare, Dimitrie reușește să mențină un echilibru între studiu și timpul liber prin disciplină și motivație.

Un rol esențial în parcursul său îl au profesorii și familia. Sprijinul doamnei profesor Luminița Cozma și a celor de la Centrul de Excelență i-a oferit nu doar încredere, ci și instrumentele necesare pentru a descifra problemele dificile și pentru a descoperi frumusețea matematicii. Chiar și în momentele în care întâmpină dificultăți, nu renunță – caută soluții în cărți, online sau cu ajutorul profesorilor, convins că fiecare problemă are un sens și un rol în evoluția sa.

Calificarea la etapa națională a fost un moment de satisfacție profundă. Bucuria reușitei a venit ca o confirmare a eforturilor depuse de-a lungul timpului – dimineți devreme, ore petrecute la Centrul de Excelență și seri în care problemele păreau imposibile.

În fața competiției, emoțiile sunt firești, însă Dimitrie a învățat să le gestioneze. Dacă înainte de examen simte tensiune, în timpul probei se concentrează complet. Un mic ritual, rugăciunea pentru inspirație și claritate, îl ajută să intre în starea potrivită.

La nivel olimpic, provocările sunt reale. Complexitatea subiectelor este, în opinia sa, mai dificilă decât presiunea timpului sau a concurenței, iar perioada scurtă de pregătire înainte de etapa națională intensifică această dificultate.

Dincolo de rezultate, experiența i-a oferit o lecție esențială: prin muncă, implicare și dorință, orice obiectiv poate fi atins. Chiar dacă viitorul nu este încă definit în detaliu, un lucru este cert – matematica va rămâne parte din el.

Pentru cei mai tineri, mesajul său este unul încurajator: concursurile trebuie privite ca oportunități, nu ca motive de teamă. Eșecurile nu sunt obstacole, ci pași necesari spre succes.

Povestea lui Dimitrie Ciucanu este încă în desfășurare, dar deja demonstrează că performanța nu este un accident, ci rezultatul unei combinații de pasiune, perseverență și curajul de a merge mai departe.

Renata-Antonia Pricopie, clasa a XII-a D, participantă la etapa națională a Olimpiadei de Biologie, 20-24 aprilie, la Drobeta Turnu-Severin, Mențiune - Olimpiada de Matematică, etapa județeană, 2025-2026, Mențiune - Olimpiada de Biologie, etapa județeană, 2025-2026 și Premiul I - Olimpiada Interdisciplinară Științele Pământului, etapa județeană, 2025-2026

Drumul de la curiozitate la excelență în biologie

Renata-Antonia Pricopie, elevă în clasa a XII-a D, este definiția echilibrului între studiul intens și pasiunea autentică. Deși se descrie ca fiind o persoană timidă la prima vedere, succesul său academic vorbește de la sine, dezvăluind o fire ambițioasă și curioasă, care a transformat emoțiile în motorul autodepășirii.

O pasiune născută din enciclopedii

Rădăcinile succesului Renatei se află în copilărie, când răsfoia cu nesaț enciclopedii despre zoologie. Confirmarea drumului său a

venit însă în clasa a V-a, odată cu prima participare la Concursul Național „George Emil Palade”. Anul trecut, palmaresul ei a fost impresionant, obținând mențiuni la etapele județene de Matematică și Biologie, precum și **Premiul I** la Olimpiada Interdisciplinară „Științele Pământului”, calificare ce a dus-o ulterior la etapa națională.

Provocările clasei a XII-a și „lupta” cu genetica

În prezent, Renata se pregătește pentru Olimpiada Națională de Biologie, alegere motivată de dorința de a urma o carieră în medicină. Parcursul nu este lipsit de dificultăți; materia de clasa a XII-a, axată pe genetică, i s-a părut inițial abstractă.

Imunogenetica i-a dat bătăi de cap la început, însă Renata a căutat explicații suplimentare pe site-uri de specialitate și YouTube, reușind să înțeleagă logica sistemelor biologice.

Într-un an terminal aglomerat, Renata își gestionează timpul prin liste de priorități, fără a neglija ieșirile cu prietenii, care reprezintă „o pază binevenită”.

Renata recunoaște că sprijinul primit a fost „enorm”. Părinții i-au fost alături în momentele de panică, iar profesorii au reprezentat principala sursă de motivație pentru a intra în universul competițiilor.

În ceea ce privește gestionarea stresului

de examen, ea adoptă o abordare relaxată: haine lejere și vizionarea unui episod dintr-un serial preferat înainte de a intra în sală.

Lecția de dincolo de premii

Pentru Renata, experiența de olimpic este mai valoroasă decât orice medalie. Ea consideră că procesul de învățare, capacitatea de a face asocieri și gestionarea emoțiilor sunt victoriile reale.

„Un rezultat mai puțin bun nu trebuie să demoralizeze, ci să trezească o ambiție mai puternică, o dorință de autodepășire.”

Mesajul ei pentru colegii mai mici este clar: „Valorificați-vă talentul și nu vă temeți de eșec! Fiecare concurs este o experiență câștigată care te pregătește pentru viitor.”, în cazul Renatei, acesta fiind meseria de medic.

Victor Simon Apetri, clasa a VIII-a B, participă la Olimpiada Națională de Informatică, etapa națională, 22-26 martie 2026, Baia-Mare (clasa a VIII-a), Premiul al II-lea la Olimpiada Națională de Creativitate Științifică, 15 aprilie 2025, etapa județeană (clasa a VII-a), Mențiune la Concursul Național de Robotică NextlabTech, 7 decembrie 2024, etapa națională (clasa a VII-a), Mențiune la Olimpiada Națională de Informatică, 16 martie 2025, etapa județeană (clasa a VII-a)

Programând drumul spre succes între robotică și performanță

În universul cifrelor și al algoritmilor, Victor

Simon Apetri, elev în clasa a VIII-a B, demonstrează că pasiunea transformă studiul într-o formă de relaxare. Cu un spirit vesel și comunicativ, Victor reprezintă noua generație de tineri dedicați tehnologiei, reușind să îmbine cu succes informatica, electronica și robotica.

De la un manual de C++ la etapa națională

Drumul lui Victor în lumea programării a început surprinzător de devreme. În clasa a III-a, acesta a descoperit un manual de C++ și a fost imediat fascinat de posibilitatea de a-și crea propriile programe. Această scânteie timpurie s-a transformat într-o performanță solidă: calificarea la etapa națională a Olimpiadei de Informatică. Mai mult, tânărul se pregătește cu entuziasm și pentru Olimpiada de Creativitate Științifică.

Provocările unui an decisiv

Anul acesta este unul de maximă intensitate pentru Victor, care trebuie să jongleze între pregătirea de nivel olimpic și examenul de Evaluare Națională din luna iunie. Deși studiul individual a fost cheia depășirii micilor neclarități întâlnite pe parcurs, el subliniază importanța sprijinului extern: părinții, profesorii și orele de la Centrul de Excelență.

Cursurile urmate la Centrul de Excelență au fost esențiale pentru pregătirea sa tehnică iar părinții săi l-au încurajat constant în acest demers. Însă, în ciuda programului încărcat, Victor nu renunță la turele de bicicletă cu fratele său sau la timpul petrecut cu prietenii.

Competiția ca motor al dezvoltării

Deși este obișnuit cu atmosfera de examen și își stăpânește bine emoțiile, Victor privește cu realism nivelul competiției naționale. El observă discrepanțele dintre resursele disponibile local și centrele de performanță din orașele mari, unde unii elevi studiază informatica până la 25 de ore pe săptămână. Cu toate acestea, el nu se lasă descurajat, considerând concurența o provocare.

Pentru Victor, experiența de „olimpic” a adus o lecție valoroasă: fără muncă și determinare, rezultatele nu apar. Informatica nu este doar o materie de concurs, ci fundamentul cari-

erei pe care dorește să o urmeze.

„Participarea la orice competiție, indiferent de rezultat, este importantă pentru a învăța cum să îți gestionezi emoțiile și pentru dezvoltarea ta personală.”

Sfatul lui pentru colegii mai mici este să privească orice concurs ca pe o provocare și un exercițiu de creștere, unde orice premiu obținut este, în final, un „bonus” la experiența acumulată.

Dragoș Ștefan Gavrilescu, clasa a VII-a A, participant la etapele naționale ale Olimpiadei Naționale de Informatică de la Baia-Mare, 22-26 martie 2026 (clasa a VII-a) și Iași, 22-26 aprilie 2024 (clasa a V-a), Premiul I la etapa județeană a Olimpiadei Naționale de Informatică, 17 martie 2024 (clasa a V-a), Premiul I la etapa județeană a Olimpiadei Naționale de Informatică, 16 martie 2025 (clasa a VI-a), Premiul I la etapa județeană a Olimpiadei Naționale de Informatică, 2 martie 2026 (clasa a VII-a)

Dragoș reprezintă un model de echilibru și perseverență pentru generația sa. Pasiunea sa pentru informatică s-a născut încă din clasa a IV-a, odată cu rezolvarea primei probleme,

descoperind în acest domeniu de viitor simbioza perfectă între logica riguroasă și creativitatea nemărginită. Deși se descrie ca fiind un elev silitor la toate disciplinele, calmul și liniștea sa interioară îi permit să abordeze provocările competiționale cu o maturitate remarcabilă, definindu-l atât ca elev, cât și ca persoană.

Parcursul său către succes nu se bazează

pe un program de studiu epuizant zi de zi, ci pe o strategie bine definită, intensificând pregătirea în perioadele de vacanță și în săptămânile premergătoare olimpiadelor.

Această abordare îi permite să mențină un echilibru sănătos între

viața școlară și timpul liber, o componentă esențială a succesului pe termen lung. Dragoș recunoaște rolul important al profesorilor de la clasă și de la Centrul de Excelență în formarea sa, însă pune un accent deosebit pe studiul individual și pe susținerea necondiționată a familiei. Obstacolele nu l-au ocolit, cele mai mari dificultăți fiind legate de problemele ce necesită concepte matematice avansate, însă acestea sunt privite mai degrabă ca niște provocări intelectuale ce urmează a fi depășite.

Calificarea la etapa națională a fost primită cu bucurie, dar și cu o responsabilitate sportivă, înțelegând imediat că nivelul de dificultate va crește semnificativ. În sala de examen, Dragoș se remarcă printr-o concentrare totală, fiind lipsit de emoții paralizante sau ritualuri superstițioase. Pentru el, marea provocare rezidă exclusiv în complexitatea subiectelor, în timp ce presiunea timpului sau a concurenței rămâne în plan secund. Din această experiență de „olimpic”, a extras o lecție valoroasă despre rigurozitate: a învățat că fiecare detaliu contează și că fiecare punct obținut poate face diferența între un premiu binemeritat și o simplă participare.

Privind spre viitor, Dragoș își dorește cu certitudine o carieră în tehnologie, fiind motivat de flexibilitatea și oportunitățile vaste pe care acest domeniu le oferă celor pasionați de inovație. Mesajul său pentru colegii mai mici care se tem de universul competițional este unul plin de optimism și înțelepciune. El îi îndeamnă să pășească în arenă cu pasiune, muncă și încredere, subliniind faptul că într-o astfel de experiență nu există niciodată un risc real de a pierde, ci doar certitudinea de a câștiga cunoștințe și maturitate.

Echipa Infopuls

CYB3RGODS – pasiune, inovație și performanță în lumea roboticii

Dorul de a descoperi și de a crea a însoțit omenirea încă de la începuturi. De-a lungul timpului, oamenii au fost motivați să inoveze, să colaboreze și să găsească soluții care să le simplifice viața. Astăzi, într-o lume dominată de progres tehnologic, robotica a devenit un domeniu-cheie, reunind mecanica, programarea și electronica într-un mod spectaculos.

Din această pasiune pentru tehnologie s-a născut, în 2017, echipa **CYB3RGODS**, la Colegiul Național de Informatică din Piatra-Neamț. Inițiată de elevi de liceu cu interese comune, echipa s-a transformat rapid într-o comunitate unită, unde fiecare membru contribuie la un scop comun. Aceasta s-a dezvoltat sub mentoratul domnului Ovidiu Nechita, însă contextul pandemic a limitat participarea la competiții. Totuși, membrii și-au relocat activitatea înspre susținerea cadrului medical din spitalul din orașul nostru, imprimând aprox. 300 de măști din filament 3D ce aveau să îi ajute în lupta împotriva virusului.

În anul 2022, echipa s-a regăsit în altă formă, gata să intre din nou în competiția **First Tech Challenge** – o competiție cu și despre roboți. Elevii trebuie să construiască roboți începând de la roți până la diferite sisteme de agățare și aruncare și să îl programeze. Totuși, nu doar partea practică a robotului este importantă, ci și promovarea echipei, introducerea tinerilor în lumea STEM și asigurarea fondurilor. Roboții construiți nu sunt doar rezultatul unor pro-

cese tehnice, ci expresia muncii, creativității și dedicării unei generații tinere.

În timp, echipa a crescut și s-a dezvoltat, adunând nu doar rezultate remarcabile în competiții, ci și experiențe care au consolidat relațiile dintre membri. Structura este bine organizată, fiind constituită de două departamente principale: **TEHNIC** (mecanică, proiectare 3D, programare, logistică și strategie) și **NON-TEHNIC** (Relații Publice), alături de roluri esențiale care susțin activitatea echipei. Elevi din toate clasele de liceu colaborează, demonstrând că succesul vine din diversitate și implicare.

Sezonul 2025 – 2026, al **X-lea al First Tech Challenge**, a adus cu el o nouă temă. Anul acesta, robotul aruncă bile de pe teren în construcții înalte ce simbolizează o piramidă, formând motive de diferite culori (combinații între mov și verde). La final, acesta trebuie să se parcheze în anumite pătrate bine delimitate, încercând pe parcursul meciului să acumuleze cât mai multe puncte. Meciurile sunt constituite de două alianțe: alianța roșie și alianța albastră, fiecare având câte două echipe. Alianța care aduna cele mai multe puncte este cea câștigătoare, iar fiecare echipă joacă un număr total de 6 meciuri.

Nu au lipsit activitățile organizate de echipa noastră pentru cei din comunitatea locală și extinsă. Am avut ocazia să aducem mai aproape, atât echipe de robotică, cât și generații, reușind să creăm o punte de legătură între acestea. Am demonstrat că tehnologia poate fi îmbinată frumos în viața de zi cu

zi dacă știm cum să ne folosim de aceasta. Printre activități enumerăm: vizite în școli gimnaziale (atât din mediul rural, cât și din mediul urban), organizarea concursului „*Ce spun roboții?*” între echipele de robotică din orașul nostru, participarea la Zilele orașului Piatra-Neamț, Marea Mișcare de Piatra, „*Vrei să fii pilot de robot?*” și Filmul de Piatra. De asemenea, echipa noastră a participat la diverse interviuri susținute de Mesagerul de Neamț și MonitorTV.

Pe parcursul sezonului și-au făcut apariția micile competiții între echipe. Etapa regională a fost precedată de cinci meet-uri (întâlniri între echipe ce simulează meciurile oficiale) la care echipa noastră a avut performanțe deosebite.

Etapa regională organizată la Sala Polivalentă din Piatra-Neamț în perioada 21 – 22 februarie 2026 a adus o nouă doză de adrenalină. Au existat momente tensionate, decizii luate în fracțiuni de secundă și situații neprevăzute care ne-au pus la încercare capacitatea de adaptare. Dincolo de scoruri, experiența regionalelor ne-a învățat ce înseamnă gestionarea presiunii, comunicarea eficientă și colaborarea într-un mediu competitiv autentic. În urma acesteia, ne-am calificat la etapa națională a competiției, atingându-ne unul din obiectivele propuse la începutul sezonului.

Etapa națională de la București, 13-15 martie 2026, a fost un eveniment de mare amploare care a unit 96 de echipe din toată țara ce aveau în comun un singur scop: depășirea limitelor proprii. Acestea au fost împărțite în două divizii: Coandă și Vlaicu. Echipa noastră a făcut parte din divizia Vlaicu, concurând și împotriva unor echipe care au participat la etape avansate.

Emoțiile nu au lipsit, iar suspansul și speranța s-au făcut vizibile în rândul tuturor. Galerile au susținut echipele în timpul meciurilor, interviurile au pornit discuții interesante și vizitele

la standuri i-au bucurat pe participanți cu materiale promoționale.

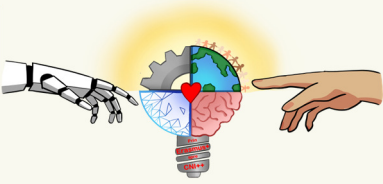
Meciurile au fost la fel de intense. Echipele au concurat între ele în câte două alianțe, jucând câte 6 meciuri. Echipa noastră a câștigat 4 dintre acestea. La nivel de eveniment, din primele 10 recorduri mondiale, România deține 9 dintre acestea. În acest sens, excelența elevilor români în domeniul STEAM este demonstrată și în etapele superioare (europene și mondială). Invitații americani care s-au ocupat de punctarea meciurilor au avut un discurs în care scoteau în evidență performanțele României în FTC (campioni mondiali de două ori) și apreciau interesul pe care tinerii îl au pentru acesta. La finalul evenimentului, echipa CYB3RGODS s-a clasat pe locul al XII-lea din divizia Vlaicu și pe locul 42 din 96 la nivel național, fiind și prima din oraș din punct de vedere al clasamentului.

Pentru membrii CYB3RGODS, robotica înseamnă mai mult decât roboți. Este o combinație de pasiune, muncă, devotament și spirit de echipă. Prietenia joacă un rol central, facilitând colaborarea și transformând fiecare provocare într-o experiență plăcută. Echilibrul dintre muncă și distracție contribuie la crearea unui mediu în care fiecare se poate dezvolta autentic.

În esență, robotica devine un spațiu de formare complexă, unde tinerii învață să gândească critic, să lucreze eficient în echipă și să găsească soluții inovative. Într-o societate în continuă schimbare, astfel de inițiative sunt esențiale pentru dezvoltarea viitorilor inventori și lideri, capabili să transforme ideile de astăzi în realitatea de mâine.

Irina Ștefania Mihai, clasa a XI-a A

Erasmus+ în Danemarca

O călătorie digitală și culturală de la Piatra-Neamț la Hillerød

În cadrul proiectului Erasmus+, în perioada 9-13 martie 2026, 11 elevi de la Colegiul Național de Informatică Piatra-Neamț, însoțiți de doamnele profesor Mihaela-Raluca Ene, Elena-Brîndușa Anghel și Elena Costrachevici au participat la o mobilitate de grup, respectiv de jobshadowing, în Hillerød, Danemarca. După multe ore de călătorie, Alexia Maria Apetri, clasa a X-a C, Maria Ștefania Ungurianu și Ana Fediuc, clasa a IX-a A, Irina Ștefania Mihai, clasa a XI-a A, Andrei Goia, clasa a XI-a F, Teona-Mihaela Țăranu, clasa a XII-a C, Teodora Tănăsescu și Denis Andrei Grigoriță, clasa a X-a A, Christian Ștefan Carvațchi, clasa IX-a D, Casiana Chiriloaia și Maria Teodora Diaconu clasa a IX-a C, împreună cu doamnele profesor, au ajuns pe meleagurile nordice ale Danemarcei, la Hillerød. Alături de aceștia a venit și Mobi-One, mascota proiectului Erasmus+, care a revenit cu forțe proaspete după ce Moba și Mobitta au mers în călătoriile inițiatice din Paganì, Italia și Granada, Spania.

Aceștia au participat la cursurile liceului Hillerød Tekniske Gymnasium, la prezentarea școlii, la cursuri de daneză, biologie, matematică, informatică, socio-umane unde au putut vedea cum este să fii elev într-o școală din străinătate, atât în

primul an de liceu, cât și în an terminal. Pe toată perioada mobilității, fiecărui elev român i-a fost atribuit un „buddy”, cu care a colaborat în scop academic, dar și turistic.

De asemenea, au consemnat în jurnalul mobilității toate activitățile derulate.

Ziua 1

Schimb cultural în Hillerød:

Colaborare și învățare alături de elevii danezi

În prima zi a mobilității Erasmus+, am participat la mai multe activități educaționale menite să ne familiarizeze cu sistemul de învățământ danez și cu metodele lor de predare. Ziua a început cu drumul cu trenul din Frederiksværk până în Hillerød, unde am fost ghidați de Alexia și Andrei. Am observat că danezii folosesc în principal bicicleta ca mijloc de transport în orașe.

La școală, ne-au fost prezentate laboratoarele de chimie, fizică, dar și un atelier de creație dotat cu imprimante 3D și alte echipamente moderne. Apoi am avut ocazia să le prezentăm și noi țara și școala noastră în limba engleză, iar la final le-am oferit elevilor danezi mici cadouri cu specific românesc. La prânz am mers la cantina școlii, unde am mâncat

alături de gazdele noastre, pe terasa de lângă

lac.

Ulterior ne-am împărțit în trei grupe și am participat la orele de biologie, matematică și daneză. La ora de biologie, elevii au avut la dispoziție aproximativ o oră și jumătate pentru a pregăti un proiect PowerPoint, iar apoi au prezentat liber în echipe de 2-3 persoane. Temele discutate au inclus subiecte importante legate de educația sexuală. Prezentările au fost realizate în limba daneză, însă elevii care ne-au fost alocați ne-au tradus informațiile în engleză. Am discutat cu ei despre diferențele dintre sistemul lor de învățământ și cel din România și le-am oferit sugestii pentru a-și face prezentările mai atractive.

La ora de daneză am analizat melodii inspirate din existențialism. Echipele au fost formate din doi elevi danezi și doi elevi români. Fiecare membru al echipei a avut ocazia să își asume rolul de lider, în funcție de abilitățile sale. La ora de matematică am lucrat tot în echipe, într-o sală de lucru, unde am discutat și comparat diferite metode de rezolvare a exercițiilor.

Am observat că elevii lucrează aproape exclusiv pe laptopuri, inclusiv pentru teste, teme și proiecte, folosind platforme digitale precum ABaCem, Maple sau GitHub. De asemenea, colegii danezi ne-au prezentat legende din folclorul lor și ne-au învățat câteva expresii în limba daneză. Ne-au explicat și că în Danemarca s-au construit multe castele istorice, iar în prezent multe dintre ele au fost reabilitate și transformate în muzee sau alte instituții.

După-amiază, elevii danezi ne-au ghidat prin orașul Hillerød, până la Palatul Frederik-

sborg. Am aflat că în fiecare an, în prima zi de școală, toți elevii din primul an de liceu din Hillerød aleargă în jurul castelului, aceasta fiind o tradiție locală.

Școala face parte din rețeaua UNESCO și promovează sustenabilitatea, inclusiv prin sistemul SGR pentru reciclarea ambalajelor și prin instalarea unor dozatoare de apă pentru reumplerea sticlelor elevilor. De asemenea, am aflat că mulți elevi au joburi part-time după orele de curs.

Prima zi a fost o experiență foarte interesantă, prin care am învățat multe lucruri despre educația, cultura și stilul de viață din Danemarca.

Andrei Goia, clasa a XI-a F
Alexia Maria Apetri, clasa a X-a C

Ziua 2

Din băncile școlii daneze în lumea științei

În a doua zi, la fel ca în prima zi petrecută

pe meleagurile nordice, ne-am început dimineața alături de colegii noștri danezi. Pentru a înțelege cât mai bine sistemul lor de educație, am fost împărțiți în trei grupe și am participat la diferite cursuri. Unii dintre noi au asistat la ore de matematică și istorie ale elevilor din anul terminal, iar ceilalți au luat parte la cursuri ale elevilor din primul an, precum informatică și învățare interdisciplinară.

La ora de informatică, am fost ghidați de profesorul coordonator, Christian Reinhold, care ne-a prezentat modul în care elevii danezi au înțeles problema răspândirii celulelor canceroase în corp printr-o comparație cu neuronii unui calculator. Pornind de la această idee, elevii au realizat aplicații și site-uri web dedicate detectării maselor canceroase, folosind surse digitale și programând în limbajul Python în Visual Studio Code.

În cadrul orei de învățare interdisciplinară, elevii au analizat transformările prin care au

trecut statele democratice, precum și evenimentele care au influențat nivelul de satisfacție al cetățenilor față de organizarea actuală a statului. Planul lecției era scris pe tablă, iar profesoara trecea pe la fiecare elev pentru a verifica temele. Am lucrat pe un worksheet, analizând date și comentându-le în echipe de câte doi. Discutând în limba engleză, am dezbătut diferite ideologii și am studiat grafice, observând punctele maxime

și minime. Comparația dintre trecut și prezent ne-a ajutat să formulăm idei și posibile direcții pentru viitor.

La matematică, am rezolvat exerciții din subiecte pentru examenul de absolvire. Lucrând

alături de profesor, am observat că elevii danezi se bazează mult pe utilizarea datelor în formule, cu ajutorul calculatorului. Ei își notează totul digital și aplică vectorii matematici în situații practice, din viața de zi cu zi. Nu ies la

tablă, iar faptul că noi rezolvam problemele pe hârtie i-a surprins. Totuși, majoritatea răspundeau activ la întrebările profesorului și demonstrau că înțeleg foarte bine metodele matematice. Un aspect interesant este că elevii folosesc constant un fișier cu toate formulele necesare, ceea ce îi ajută să economisească timp și să se concentreze mai mult pe rezolvarea problemelor decât pe memorarea formulelor. La finalul orei, profesorul ne-a explicat că matematica studiată în Danemarca pune accent pe eficiența practică și utilitate, spre deosebire de cea din România, unde accentul cade mai mult pe memorare și pe aplicarea mecanică a formulelor.

La ora de istorie, profesorul ne-a trimis linkuri către articole despre situația dificilă a meșteșugarilor din industria textilă din Anglia de la sfârșitul secolului al XVIII-lea. Am analizat, atât petiția prin care aceștia cereau retragerea mașinării ce industrializau producția și creșteau

șomajul, cât și răspunsul comercianților care profitau de pe urma revoluției industriale. După lectura individuală a surselor și înțelegerea contextului, am participat la o dezbatere în clasă despre argumentele ambelor tabere. Profesorul ne adresa întrebări la care trebuia să răspundem folosind, atât informațiile din text, cât și propriul raționament.

La finalul orelor, înainte de prânz, elevii danezi au lucrat la proiecte pe tema „Wellness in Teens”. Fiecare a venit cu propriile idei și a fost responsabil de punerea lor în practică, realizând prototipuri. Colegii noștri au tradus proiectele din limba daneză și, în cadrul orei de informatică, au avut inițiativa de a ne prezenta platformele folosite pentru îndeplinirea cerințelor.

După prânzul servit la cantina școlii, am fost îndrumați de profesorul Christian Reinhold către Experimentarium, un centru științific creat de antreprenori danezi pentru educația tinerilor din orașul Hellerup. Aici am descoperit, prin activități interactive și jocuri de echipă, numeroase

aspecte legate de fizică, chimie, biologie și multe alte domenii. Am explorat zone dedicate poluării, corpului omenesc, plantelor, animalelor, serviciilor și altor ramuri ale științei.

Ceea ce ne-a impresionat cel mai mult a fost expoziția maritimă, unde am avut ocazia să simțim viața prin ochii unui căpitan. Datorită simulatoarelor realiste, am stat la bordul unei nave, am simțit vânturile puternice ale oceanului și am urmărit în timp real schimbarea curenților de apă. La secțiunea dedicată corpului uman am fost fascinați de metode distractive prin care am descoperit cât de complex este organismul nostru. Am testat dispozitive ingenioase care ne-au măsurat pulsul și puterea de strângere, ne-au analizat viteza de reacție, rezistența și capacitatea de memorare.

Apoi am ajuns la expoziția interactivă despre activitatea fizică, unde am lucrat împreună pentru a depăși diferite probe, printre care și alergatul pe o roată uriașă de hamster. La etajul următor am descoperit o zonă spectaculoasă în care am înțeles reflexia luminii prin intermediul bulelor de apă și săpun. Continuând explorarea fenomenelor optice, am ajuns într-un spațiu cu oglinzi folosite pentru crearea iluziilor. Nu în ultimul rând, ne-am pus la încercare gândirea analitică rezolvând puzzle-uri 3D și construind prototipuri funcționale de rachete.

După vizită, ne-am continuat ziua în capitală, unde ne-am tras sufletul printre suvenirurile scilpitoare din magazinele turistice. Apoi am explorat străzile istorice ale centrului vechi și ne-am încheiat ziua cu o cină savuroasă, în stil danez.

Deși a fost o zi plină, am trăit experiențe cu adevărat speciale și, cel mai important, Mobi și-a revendicat o nouă insignă în colecție.

Teona-Mihaela Țăranu, clasa a XII-a C
Christian Ștefan Carvațchi, clasa a IX-a D
Casiana Chiriloaia, clasa a IX-a C

Ziua 3

De la Hillerød la Copenhaga – o zi de neuitat

În cea de a treia zi a mobilității în Danemarca, după un somn bine meritat și un mic dejun copios, ne-am îndreptat spre Hillerød, un oraș cu care ne obișnuisem deja. Ne-am întâlnit cu Christian care ne-a spus că astăzi vom merge într-o aventură în capitala țării: Copenhaga.

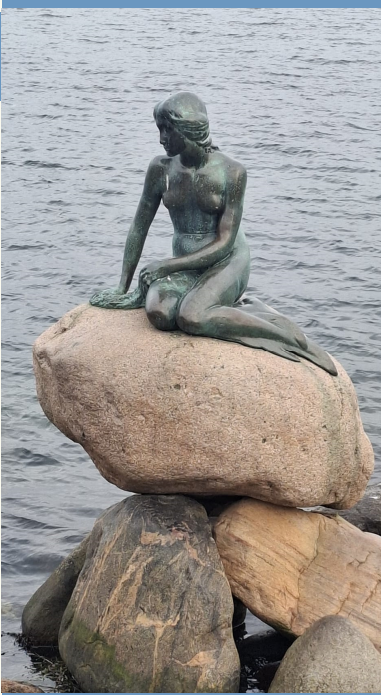
Wow! Eram așa de entuziasmat! Aveam multe întrebări. Ce vom vedea? Cum vor fi localnicii? Ce vom descoperi nou? Nimic nu avea cum să mă pregătească pentru ce urma să văd. Hai să vă povestesc și vouă!

Ajunși cu trenul în Copenhaga, am mers spre un port apropiat unde am văzut căsuțele colorate și bărcile pentru care ei sunt faimoși. Am făcut o mică plimbare în jurul acestuia până la o deschidere spre mare, lângă un teatru. Acolo am așteptat o domnișoară care urma să ne fie ghid și am aflat că lucrează la un centru de arhitectură care se ocupă cu construcția clădirilor sustenabile din oraș. Ne-a purtat printr-un periplu interesant, în care am discutat despre modul în care administrația orașului Copenhaga se ocupă de crearea unor spații și clădiri care să îmbunătățească comunitatea. Ulterior, am primit diferite cartonașe pe care erau trecute obiectivele vizitate, iar noi trebuia să le acordăm o notă de la 1 la 5 în funcție de

diferite criterii (sustenabilitate, materiale, funcționalitate etc). Așa am făcut o plimbare luuuungă prin oraș, descoperind mai multe despre orașul, istoria și cultura lor. Am aflat despre teatru, un parc, un pod în formă de corabie, un complex de companii de arhitectură, un cartier de apartamente scumpe și multe altele! La finalul prezentării, am vizitat o mică expoziție de design interior și una de plante. Am aflat multe lucruri interesante despre acest oraș!

După plecarea ghidului, am mers alături de Christian în Christania, un cartier liber în care oamenii trăiesc după propriile reguli, fără să urmeze „normele contemporane”. Fostă bază militară, acum era plină de graffiti colorat cu diferite mesaje sugestive. A fost o experiență interesantă! Am vizitat apoi o pârtie înaltă de ski pe iarbă, admirând panorama orașului. La coborâre, ne-am îndreptat spre statuia Miciei Sirene, unde am înțeles mai bine povestea sa tragică. Am făcut o plimbare cu autobuzul

pe apă, îndreptându-ne apoi spre casă. Seara am încheiat-o ca și celelalte: ședința pentru obiective și ce am descoperit astăzi. A fost cu adevărat o zi interesantă! Abia aștept să văd ce mă așteaptă mâine! Papa!

Teodora Tănăsescu,
clasa a X-a A
Irina Ștefania Mihai,
clasa a XI-a A

Ziua 4 Inovație și creativitate

Astăzi a fost o zi cu adevărat fascinantă, plină de noi descoperiri, marcând ziua a patra zi în Danemarca în cadrul programului Erasmus. Am început ziua cu explorarea metodelor de învățare cu adevărat inovative, bazate pe implicarea activă. Dacă un profesor predă materia timp de o lună, elevul reține între 40 și 50% din informații, însă, în câteva luni, doar 5-10% rămân memorate. E uimitor cât de puțină informație se mai fixează, atunci când elevul doar ascultă, fără să se implice activ. Ghidul nostru ne-a prezentat procesul de învățare din Hillerød, structurat în pași practici și colaborativi: research, brainstorming, crearea unui prototip, testare și, în final, găsirea soluției. Dacă testarea eșuează, atunci se repetă pașii până când rezultatul are succes. Această abordare ne-a arătat că învățarea nu este doar despre învățarea teoriei, ci despre experimentare și corectarea greșelilor.

Ghidul a prezentat aplicațiile în care urmează să lucrăm, adică Inkspace, Paint.net și

Krita. După ce s-au familiarizat cu acestea, utilizând metoda dată, elevii au utilizat programele de desen pentru a realiza diverse ilustrații cu elemente specifice Danemarcei și a proiectului Erasmus. Trei liceeni împreună cu profesorul lor coordonator ne-au ajutat să realizăm tricouri și căni personalizate, apelând la echipamentul școlii, ajutați de elevi din anul terminal care ne-au arătat cum putem utiliza tehnologia pentru a realiza tricourile și cănila noastră. Am folosit imprimante mari de stickere, care folosesc pulbere pentru a crea obiecte din nylon, și printat căni. Materialul rămas era aruncat la coșuri de gunoi pe categorii, pentru a fi reciclate ulterior. A fost impresionant să vedem cum ideile prind viață sub formă de produse palpabile și demonstrând modul în care digitalizarea poate fi aplicată în producția reală. Am învățat, de asemenea, cum echipamentele și mediul de lucru pot fi gândite pentru confort și sănătate: tastaturi și laptopuri ergonomice, mașini care prioritizează postura și siguranța utilizatorilor, toate contribuind la un

spațiu de lucru eficient și sigur. În plus, am aflat cum tehnologia poate avea un impact social, prin promovarea mersului pe bicicletă construind piste continue la toate străzile.

Alături de elevi din an terminal, am realizat desene cu cretă și am aflat despre diversitatea proiectului lor final. Acesta constă în realizarea unor obiecte realizate original cu ajutorul imprimantelor 3D. Suporturile rămase sunt remodelate în fire reutilizabile.

Pe lângă activitățile educative și creative, experiența a fost completată și de momente de colaborare și socializare alături de elevii danezi. Am mers împreună la bowling și am format echipe mixte, o activitate care ne-a ajutat să ne cunoaștem mai bine, să comunicăm și să ne simțim apropiați, chiar dacă provenim din țări diferite. Atmosfera a fost relaxantă și prietenoasă, iar competiția amicală a făcut ca interacțiunea dintre noi să fie naturală.

Pe parcursul experienței am observat nu-

meroase exemple prin care sustenabilitatea este integrată în viața de zi cu zi. Un exemplu simplu, dar eficient, a fost existența unui raft cu cărți destinat schimbului între elevi, organizat sub forma unui swap event. Astfel, oricine putea aduce o carte pe care nu o mai folosește și putea lua alta în schimb, încurajând reutilizarea resurselor și promovând lectura fără a fi nevoie de achiziții noi.

La nivelul societății, am observat că multe măsuri sunt gândite pentru a descuraja dependența de mașini și pentru a încuraja alternative sustenabile. Arhitectura orașului s-a dovedit adesea ostilă pentru vehicule, majoritatea străzilor sunt cu sens unic, iar pietonii și bicicliștii au mereu prioritate. În plus, școala de șoferi este foarte scumpă, tocmai pentru a limita utilizarea excesivă a mașinii și pentru a promova mersul pe jos sau folosirea bicicletelor.

În același timp, mentenanța unei mașini este costisitoare, iar prețurile benzinei și motorinei sunt foarte ridicate. Deși mașinile electrice implică anumite costuri, acestea sunt mai scăzute comparativ cu cele ale mașinilor clasice. Din acest motiv, transportul public și utilizarea bicicletelor reprezintă variante mai accesibile și mai prietenoase cu mediul.

Seara, ne-am întors la hotel, unde ne-am pregătit bagajele, plini de nerăbdare și nostalgie. O zi în care am explorat tehnologia prin artă, creativitate și lucru în echipă. A fost ultima noastră noapte în Danemarca, o țară plină de noi prieteni și experiențe de neuitat.

Ana Fediuc,
clasa a IX-a A
Denis Andrei Grigoriță,
clasa a X-a A

Ziua 5

Ultima zi de mobilitate: între realizări și despărțiri

În ultima zi a mobilității ne-am trezit și am pornit de la hotel, cu trenul către Hillerød, înarmați cu valizele noastre, deoarece nu mai urma să ne întoarcem la hotel după ore, ci să ne îndreptăm direct spre aeroportul din Copenhaga. Drumul cu trenul, de dimineață, deși devenise familiar după zilele anterioare în care făcusem naveta, părea acum cumva unic, invitând la reflecție.

Vremea s-a dovedit a fi de partea noastră, iar vântul răcoros al dimineții, după coborârea în stația din Hillerød, părea că ne sărută de rămas-bun. Odată ajunși, am fost conduși în sala din prima zi, unde ne-am prezentat școala și țara, iar partenerii noștri pe ale lor.

De această dată, însă, am avut o temă care ne-a provocat să gândim „out of the box”. Timp de o oră și jumătate, am adoptat stilul lor

de lucru, transformând o simplă sarcină într-un proiect interactiv prin metode pe care nu le întâlnim în fiecare zi la clasă, într-un interval de o oră și jumătate.

După finalizare, am luat prânzul pentru ultima dată cu gazdele noastre și ne-am pregătit să ne prezentăm proiectele pe care le-am dezvoltat și aplicat în școală în perioada de selecție, alături de o nouă prezentare despre ceea ce am învățat și despre experiențele remarcabile din timpul mobilității. Elevii din Danemarca ne-au ascultat cu atenție, au interacționat cu site-urile și au accesat comunitățile digitale create de noi, transformând prezentarea noastră într-un dialog viu, unde barierele de limbă sau de tehnologie pur și simplu s-au dizolvat.

După încheierea prezentărilor, am fost recompensați prin acordarea certificatelor, moment în care mândria de a participa la proiect s-a împletit cu tristețea despărțirii de frumoasa Danemarca și de elevii cu care ne-am împriete-

nit. De asemenea, am realizat un interviu cu câteva eleve care au fost dispuse să își împărtășească experiența, pe care vă invităm să îl citiți separat.

Am mai avut aproximativ o oră și jumătate pentru a ne lua rămas-bun de la noii noștri prieteni, iar în acest timp final ne-am adunat și i-am învățat câteva dintre jocurile care ne fac pauzele mai animate acasă. Le-am arătat cum se joacă Kems, unde privirile complice și semnele secrete spun totul, dar și celebrul Mafia (sau Killer), jocuri care ne-au testat instinctele și ne-au forțat să ne citim unii pe alții. În acea eferveșcență a momentului, fără să ne dăm seama, am devenit un tot unitar: am râs, am făcut strategii și am demonstrat că spiritul de echipă n-are nevoie de traducere atunci când energia e comună.

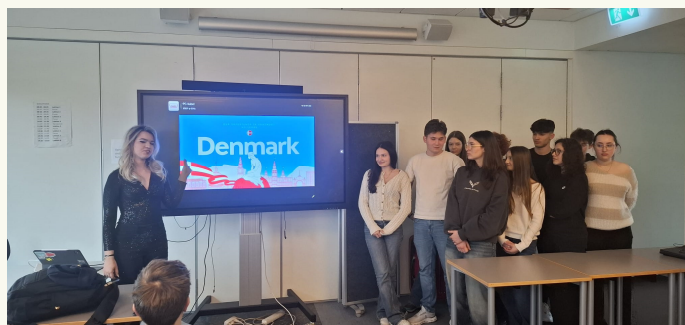
În timp ce făceam turul școlii pentru ultima oară, am fost surprinși de micile detalii care fac diferența în stilul lor de viață. Un exemplu care

ne-a pus pe gânduri a fost o cutie de colectare pentru haine destinate donării sau reciclării, plasată strategic pe hol. Ne-a demonstrat cât de firesc este pentru ei să aibă grijă de resurse și cum respectul față de viitor nu e doar un concept abstract, ci o practică zilnică, integrată discret în decorul lor cotidian.

Privind în urmă la toate aceste experiențe, ne dăm seama că dincolo de prezentări și ateliere, am câștigat ceva mult mai valoros: capacitatea de a ne adapta și de a funcționa natural într-un mediu complet nou. Nu a fost doar un schimb de informații, ci un exercițiu de maturitate prin care am demonstrat că putem colabora de la egal la egal cu tineri din altă cultură, găsim soluții comune pentru provocări digitale sau sociale. Ne întoarcem cu o perspectivă mult mai largă asupra a ceea ce înseamnă să fii un cetățean european activ, dornic să aplice acasă tot ce a fost mai bun în această mobilitate, păstrând totodată mândria că am reprezentat cu succes școala

noastră.

Cu regret, am părăsit școala, urmând să călătorim atât cu trenul, cât și cu metroul către aeroport, un drum care s-a dovedit destul de dificil din cauza valizelor îngreunate de cadourile pentru cei de acasă.

Am explorat vastul aeroport în timp ce așteptam îmbarcarea, am mai cumpărat câteva lucruri pe ultima sută de metri, iar apoi ne-am urcat la bord. Întinericul cuprinsese deja Copenhaga, iar la decolare am privit miile de lumini ale orașului.

Pe drumul de întoarcere, entuziasmul a început treptat să se diminueze, iar efortul din zilele precedente a lăsat loc oboselii, în timp ce rememoram experiența reușită a mobilității, obiectivele turistice vizitate și diferențele dintre stilurile de viață din România și Danemarca.

În final, am ajuns la aeroportul Aeroportul Internațional Henri Coandă, de unde ne-am recuperat bagajele și am pornit fără întârziere spre Piatra Neamț, deopotrivă satisfăcuți de munca noastră și nostalgici după cât de repede au trecut aceste zile, dar și entuziasmați să împărtășim experiența noastră în cadrul proiectului Erasmus+.

Maria-Teodora Diaconu, clasa a IX-a C
Maria-Ștefania Ungurianu, clasa a IX-a A

În ultima zi a mobilității Erasmus din Danemarca, am avut plăcerea de a realiza un interviu cu trei eleve de la școala gazdă, Hillerød Technical High School (echivalentul unui liceu tehnologic), Sikka Horn Hansen, Camille Røes și Ni-

coline Schaffer. Acestea ne-au împărtășit impresiile lor despre experiența schimbului educațional în limba engleză și despre activitățile desfășurate pe parcursul mobilității.

Reporter: Ce vi s-a părut cel mai neobișnuit la elevii români?

Sikka: Danemarca este o țară foarte dezvoltată din punct de vedere tehnologic și mi s-a părut surprinzător că elevii încă mai scriu pe hârtie, mai ales la informatică. Am avut un moment de genul: „Wow, nu toate țările au aceleași oportunități pe care le avem noi aici!”

Camille: Și pentru mine a fost neobișnuit să aud despre existența unor restricții vestimentare în anumite școli. Vreau să spun că, dacă vii la școală purtând o fustă scurtă, un decolteu sau un machiaj mai strident, de regulă nu există școli care să dezaprobe acest lucru. Cel mult, pot apărea reacții din partea unor profesori mai în vârstă, dar chiar și acestea sunt destul de rare.

Reporter: Ce v-ați dori să vedeți sau să încercați în România anul viitor?

Sikka: Sunt destul de nerăbdătoare să descopăr arhitectura și peisajele naturale. Danemarca este o țară mai degrabă plată, în timp ce România se remarcă prin lanțuri muntoase și o biodiversitate bogată. De asemenea, mi-ar plăcea să observ moda de la voi, ce este popular, muzica și, mai ales, oamenii. Ați fost foarte amabili și cred că sunteți foarte deschiși și pri-

mitori.

Nicoline: Sincer, pe lângă lucrurile deja menționate, mi-ar plăcea să încerc mâncarea tradițională, în special acele rulouri cu varză (sarmale) și desertul acela cu smântână și gem (papanși).

Reporter: Înainte să ne cunoașteți, ați avut vreo impresie despre noi?

Sikka: În special în mediul online este foarte răspândit stereotipul că românii ar fi hoți, lucru care m-a făcut inițial destul de sceptică. De asemenea, în prima zi în care v-am cunoscut, am observat că ezitați să vă lăsați lucrurile în săli goale și deschise. Ulterior însă, am înțeles că, de fapt, sunteți obișnuiți să aveți mereu la voi tot ce considerați necesar și că sunteți foarte descurcăreți. În esență, vă place să fiți pregătiți pentru orice, iar această

tendință de a vă păstra lucrurile aproape a fost, poate, interpretată inițial greșit ca suspiciune.

Camille: De asemenea, mi s-a părut că sunteți mult mai vigilenți când vine vorba de deplasarea în spațiul public. Sunteți atenți când traversați strada și vă feriți din calea bicicletelor. La noi este mai degrabă invers: pietonii sunt cei mai protejați, iar ceilalți participanți la trafic trebuie să fie atenți la ei, nu invers. Există, într-un fel, o ierarhie: pietonii sunt pe primul loc, bicicliștii trebuie să fie atenți la pietoni, mașinile la bicicliști și pietoni, iar camioanele la toate celelalte.

Reporter: Aveți vreun proverb sau vreo expresie neobișnuită care nu prea are sens în alte

limbi?

Sikka: Nu chiar un proverb, mai degrabă o expresie. De exemplu, când cineva este neîndemânatic sau se împiedică des, spunem că „este ca o vacă pe gheață”, ceea ce e destul de sugestiv. De asemenea, mai avem o expresie folosită atunci când cineva se comportă răutăcios sau este furios: îl poți întreba „Cine ți-a mâncat pâinea dulce?”. Este vorba despre un tip specific de pâine, cu miere și fructe uscate, dar nu știu exact cum s-ar traduce sau cum se numește în engleză.

Reporter: Am înțeles că nu studiați o a doua limbă străină. Ați spune că nu este ceva obișnuit sau că nu se pune un accent deosebit pe învățarea limbilor străine?

Nicoline: Da, în general, în școli studiem doar daneza și engleza. În gimnaziu, poți alege să studiezi franceza sau germana fie timp de doi ani, fie pe toată durata ciclului gimnazial, iar spaniola este disponibilă destul de rar. În rest, dacă nu înveți pe cont propriu, este dificil să ajungi la un nivel fluent. De fapt, nici engleza nu este obligatorie în toate cazurile. La liceu avem nivelurile A, B și C: nivelul C presupune un singur an de studiu, B – doi ani, iar A – trei ani. În consecință, mulți elevi danezi cunosc doar limba maternă și engleza la nivel de bază.

Reporter: Pe o notă mai serioasă, noi am avut ocazia să vedem mai ales aspectele pozitive – tehnologia, arhitectura, promovarea sustenabilității. Ce ați spune, ca localnici, că reprezintă o problemă despre care nu se vorbește suficient?

Sikka: În ciuda legislației care este împotriva rasismului, Danemarca se confruntă în continuare cu probleme legate de discriminare, în special în cazul persoanelor musulmane. Oamenii pot deveni mai rezervați sau chiar ostili atunci când văd, de exemplu, că cineva poartă hijab sau își practică religia în mod vizibil. În școli se încearcă reducerea stigmatizării, însă aceste atitudini sunt greu de schimbat. De asemenea, uneori apar remarci cu tentă rasială în conversații obișnuite, ceea ce consider deranjant. Sper totuși ca, în următorii ani, această situație să se îmbunătățească.

Reporter: În final, ce mesaj ați transmite elevilor din România care nu au putut participa la această mobilitate?

Camille: Este dificil de spus, având în vedere că trăim în contexte destul de diferite. Totuși, cred că un mesaj universal ar fi să vă urmați visurile. Mă bucur să văd că cei care au participat în programul Erasmus au reușit să ajungă aici, mai ales având în vedere cât de multă muncă a fost necesară pentru a fi selecțaiți, cât ați lucrat pe parcursul mobilității și cât de mult veți continua, probabil, să munciți și în viitor. Așteptăm cu nerăbdare să ne revedem anul viitor!

Maria-Ștefania Ungurianu, clasa a IX-a A

Jurnalul unui suflet de carton

O călătorie pe ape înghețate

Prolog

Zborul către Copenhaga

Bine ai revenit, cititorule! După o perioadă îndelungată de concediu de odihnă într-un resort de vacanță cunoscut sub numele de „cabinetul de limbi străine”, m-am întors cu forțe proaspete în echipa mobilității Erasmus+. Da, ai auzit bine: inegalabilul, magnificul, neînfricatul **Mobi-One** a acceptat o nouă provocare, de această dată pe meleagurile daneze.

Am plecat dis-de-diminează, pregătiți pentru un drum plin de peripeții. Mi-am luat rămas-bun cu multă emoție de la soția și fiica mea, Moba și Mobitta, dar am pornit cu inima împăcată, știind că elevii Colegiului Național de Informatică vor învăța de zor sub protecția lor. Deja simțeam în trupul meu îmblănit somnul de pe traseu, chicotelile colegilor mei de călătorie și graba cu care trebuia să ne îmbarcăm la timp în avion.

În jurul orei nouă ne-am urcat entuziasmați în autocar și am pornit la drum. Pe parcurs, aveam impresia că pășesc din nou pe o potecă alcătuită din amintirile zecilor de

călătorii de altădată. Soarele blând ne-a însoțit până la sosirea în aeroportul Otopeni, unde am trecut prin etapele obișnuite: check-in, verificarea bagajelor și inevitabila rătăcire printre magazinele pline de ispite.

După multe ore petrecute printre vitrine strălucitoare, parfumuri sofisticate și produse care ne amenințau serios portofelele, a venit în sfârșit timpul să ne îmbarcăm. Zborul a trecut mai repede decât m-aș fi așteptat. Am fost captivat de conversațiile colegilor mei, care, deși abia se cunoșteau, reușeau deja să găsească o mulțime de subiecte de discuție. Spre final, drumul a fost însoțit de mici turbulențe, însă toată neliniștea s-a risipit în clipa în care am zărit sutele de lumini care desenau conturul capitalei cufundate în noapte: Copenhaga.

După aterizare, ne-am dezmorțit și ne-am echipat

pentru ultima oprire a seriei: hotelul din Frederiksværk. Cu pleoapele pe jumătate căzute, am intrat în cameră și am început primele rânduri ale acestui jurnal.

În somnul meu adânc am pluit printre amintiri încețoșate din anii tinereții. Am revăzut o mică cutie de carton lăsând urme jucăușe în zăpada colosală din Timră, clipa în care, dintr-o mică boacăna, am descoperit talentul meu de artist specializat în picturi abstracte, dar și perioada mea de rebeliune adolescentină, în care m-am bucurat de Portugalia cea plină de viață: festivaluri cu artificii și dans energic în Barcelos, vâslit pe ape tulburi în Braga și, bineînțeles, savurarea pe ascuns a faimosului vin de Porto.

Am fost un tânăr tare neastâmpărat, însă aventurile mele au luat o altă întorsătură în clipa în care am zărit-o pe iubirea vieții mele, Moba, pe malul râului Cávado. Pletele ei bogate

din lână movulie îi fluturau în bătaia vântului, iar soarele aprig îi lumina ochii sticloși din plastic fin. Ce să vă mai spun? A fost dragoste la prima vedere. Și, chiar înainte să mă trezesc, mi-a apărut în vis și cea mai de preț amintire dintre toate: primele clipe de viață ale micii mele prințese, Mobitta.

Sunt sigur că această experiență e un nou început. Chiar le duceam dorul tuturor acestor aventuri.

Ziua 1

Prima zi la Hillerød Tekniske Gymnasium

Însă hai să revenim la povestea noastră, că deja mi-au dat lacrimile!

A doua zi dimineață m-am dat jos cu greu din pat și m-am dus să mă aranjez, așa cum îi stă bine unui domn respectabil aflat într-o misiune internațională. Hotelul părea decupat dintr-o altă epocă, parcă desprins din perioada renașcentistă. Totul avea un aer elegant și impunător, iar eu mă simțeam de parcă aș fi poșosit într-o reședință nobiliară.

La micul dejun, senzația aceasta s-a accentuat și mai mult. Mă simțeam precum un conte înstărit, așezat la masă

într-un salon liniștit, luminat de dimineața nordică. Am savurat cu mare plăcere bună-tățile gastronomiei daneze: foietaje pufoase, melci cu scortșoară, produse de patiserie fine și preparate mai consistente, numai bune să-mi umple burta înaintea unei zile pline. Totul avea un gust ales, iar eu mă bucuram de fiecare îmbucătură cu seriozitatea unui adevărat cunoscător.

După ce ne-am încheiat festinul matinal, am plecat spre gara de unde urma să luăm trenul către Hillerød Tekniske Gymnasium. Orașul pă-

rea încă liniștit sub cerul apăsat de norii gri, iar aerul rece al dimineții făcea clădirile de cărămidă să pară și mai sobre, și mai frumoase. În drumul nostru am surprins detalii care mi-au rămas întipărite în minte: flori timide ivite pe lângă trotuare, străduțe curate, oameni grăbiți, dar tăcuți, și acea ordine calmă care părea să învăluie totul.

Ajunși în tren, ne-am așezat pe locuri și am privit peisajele care se desfășurau în fața noastră. Am văzut câmpuri întinse, zone verzi

care păreau adormite sub lumina rece a dimineții, case răsfirate și chiar un teren de golf, întins impecabil, ca și cum fusese desenat cu rigla. Lumea părea liniștită sub norii cenușii, iar această liniște dădea întregului drum un farmec aparte.

După aproximativ 45 de minute, am ajuns la Hillerød Tekniske Gymnasium, unde elevii și profesorii ne-au primit cu mult entuziasm. Energia lor ne-a trezit pe loc și ne-a făcut să uităm de oboseala drumului. Mulți dintre ei au vrut să mă inspecteze îndeaproape, să îmi admire insignele adunate de-a lungul timpului și să îmi pună tot felul de întrebări: cine m-a confecționat, din ce este făcută blana mea mătăsoasă, dacă sunt cumva vreo rudă îndepărtată cu BMO din „Adventure Time”.

Curiozitatea lor a fost urmată de prezentarea colegilor mei din România, care au vorbit despre cultura noastră, despre personalitățile țării noastre, despre orașul Piatra-Neamț și despre liceul nostru. Elevii danezi au fost foarte atenți și interesați de toate

aceste lucruri, iar atmosfera a devenit repede una caldă și prietenoasă.

După prezentare, fiecare elev din România și-a întâlnit amicul din Danemarca, alături de care urma să descopere mai multe despre culturi, despre sistemele educaționale și despre viața de zi cu zi din cele două țări. Deși alegerea s-a făcut în funcție de vârstă, acest lucru nu i-a împiedicat deloc să lege conversații firești și să se apropie unii de alții.

Am mers apoi la cantina școlii, unde am luat un prânz copios alături de noii noștri prieteni. Mesele au fost însoțite de discuții, zâmbete și schimburi de impresii, iar eu, bineînțeles, am fost prezent în mijlocul tuturor, ca orice mascotă serioasă cu experiență internațională.

Orele au început curând după aceea. Grupe de elevi au mers în diferite clase și au descoperit moduri noi de predare și învățare. Fie că a fost vorba despre matematică, biologie sau limba daneză, fiecare moment a devenit o ocazie de a observa un sistem educațional diferit și de a învăța lucruri interesante. Elevii au fost curioși să afle mai multe despre noi și despre România, iar activitățile desfășurate împreună au pus accent pe colaborare, prezentări, fișe de lucru și rezolvarea de probleme.

După ultima oră, am pornit într-o plimbare prin oraș alături de prietenii noștri danezi, într-un tur ghidat chiar de ei. Am aflat mai multe despre castelul Frederiksborg și despre importanța sa simbolică. În timp ce îl priveam, mi-am imaginat vremurile în care acel loc găzduia baluri fastuoase, cu doamne elegante și domni cu maniere impecabile. Deși castelul se afla în renovare, farmecul lui rămânea la fel de puternic.

La finalul zilei, ne-am întors spre hotel, unde ne-am încărcat bateriile pentru o nouă pagină de jurnal. Seara, am vorbit despre obiectivele zilei, despre tot ce am trăit și despre amintirile pe care deja le adunam cu grijă.

Ne vedem mâine!

Ziua 2

Călătorie în lumea științei

Bună din nou! Vă scriu aceste rânduri înainte de culcare, după încă o zi plină de activități și surprize. Mâine urmează poate cea mai aștep-

tată parte a călătoriei noastre – străduțele din centrul vechi al Copenhagăi – dar până atunci, hai să vă povestesc ce am descoperit azi.

Dimineața ne-am trezit devreme pentru a prinde trenul și pentru a ajunge la timp la Hillerød Tekniske Gymnasium. La fel ca în ziua precedentă, am participat alături de elevii danezi la ore și am avut ocazia să observ mai bine modul lor de învățare. Lecțiile m-au surprins într-un mod plăcut, mai ales pentru că accentul era pus mult pe aplicarea practică a cunoștințelor și pe rezolvarea unor situații concrete.

La matematică, de exemplu, mă așteptam la exerciții complicate cu integrale și derivate, însă am descoperit că multe probleme porneau de la exemple din viața reală. Se lucra mult pe logică, pe înțelegere și pe folosirea formulelor în contexte practice. Elevii mi-au povestit că examenele lor se desfășoară atât pe hârtie, cât și pe calculator, iar acest lucru mi s-a părut foarte interesant. Sistemul lor educațional pare să îi pregătească foarte bine pentru situații reale, nu doar pentru teorie.

După masa de prânz servită la cantină, ziua a continuat într-un mod mult mai dinamic, pentru că am plecat la Experimentarium. Acolo a început cu adevărat partea cea mai distractivă a zilei. Fiecare sală venea cu o nouă provocare, iar curiozitatea ne purta dintr-un colț

în altul.

La un moment dat, am ajuns în postura de căpitan, confruntându-mă cu valuri neconținute și încercând să trec cu bine prin această încercare. Apoi am avut ocazia să analizez organismul unei cutii de carton și am descoperit, cu multă uimire, că inima mea ocupă nu mai puțin de 80% din corp. Recunosc, explicația aceasta mi s-a părut destul de potrivită.

Aventura a continuat și mai spectaculos: am fost înghițit de o bulă uriașă de apă cu săpun, care m-a învăluit complet pentru câteva clipe, iar mai târziu am pilotat printre planete, ca într-o adevărată misiune spațială. Tot locul era plin de experiențe care te făceau să înveți fără să îți dai seama, iar asta l-a făcut cu atât mai interesant.

După atâtea activități, a venit și partea care pune la încercare orice vizitator: alegerea suvenirurilor. Am găsit tot felul de obiecte din ce în ce mai trăsnete și mai tentante, de la puzzle-uri microscopice până la creioane din care poți crește plante. Era imposibil să nu te oprești măcar câteva minute la fiecare raft și să te întrebi cine a avut ideea să inventeze asemenea lucruri.

Mai târziu, ajuns în centrul vechi al Copenhagăi, mi-am revendicat cu mândrie noua insignă dintr-un magazin turistic. A fost încă o piesă adăugată colecției mele și încă un

mic simbol al acestei călătorii pe care sigur nu o voi uita prea curând.

Ziua s-a încheiat într-un mod cât se poate de plăcut: cu un ospăț savuros pe o terasă, în stil regal. După toată agitația, a fost momentul perfect pentru a ne așeza, a povesti despre tot ce am văzut și a ne bucura de atmosfera orașului.

A fost o zi plină, interesantă și foarte diferită de cele obișnuite, cu lecții, experiențe, multă curiozitate și câteva amintiri care sigur vor rămâne cu noi mult timp.

Ziua 3

Contrastul dintre două lumi

Bună din nou! Astăzi am descoperit Copenhaga dintr-o perspectivă diferită, și anume prin arhitectura sa. Am fost ghidați de o doamnă care lucra la un centru important de arhitectură, care ne-a purtat prin oraș și ne-a ajutat să observăm lucruri la care, în mod normal, poate nici nu ne-am fi gândit.

Pe parcurs, am analizat împreună mai multe construcții importante din Copenhaga și am discutat despre felul în care orașul este gândit în relație cu mediul înconjurător. Ne-a atras atenția asupra importan-

ței spațiilor verzi, dar și a celor albastre, adică a apei, care face parte atât de firesc din viața orașului. Un lucru care m-a surprins a fost faptul că danezii folosesc vara fostul port pentru a înota. Sincer, în momentul acela m-am și imaginat devenind înotător de performanță, gata să mă lupt cu valurile învolburate. Nu știu dacă m-aș descurca prea bine, dar pot spune că am deja atitudinea potrivită.

Am văzut teatrul nou, apoi un cartier care cândva fusese doar un spațiu de parking și care între timp a fost transformat complet. Am analizat și o clădire rezidențială considerată foarte ecologică, ceea ce mi s-a părut interesant, pentru că arăta că arhitectura modernă poate fi și practică, și atentă la mediu. Am ajuns și la un pod format din cercuri, de unde puteai vedea foarte bine biblioteca supranumită „Diamantul Negru”, iar la final am ajuns la Blox, o clădire modernă care se potrivea perfect cu tot ce văzuserăm până atunci.

După această parte a zilei, am mers la un muzeu de design, cunoscut drept „DAC”, unde, bineînțeles, mi-am dat și eu cu părerea asupra exponatelor mai excentrice, ca un adevărat cunoscător. Unele obiecte erau atât de neobișnuite încât m-am întrebat dacă erau făcute pentru admirat sau pentru pus lumea pe gânduri. Dar poate exact acesta era farmecul lor.

Mai târziu, am urcat pe feribot și am mers până în Christiania, iar acolo atmosfera s-a schimbat complet. Locul acesta mi s-a părut cu adevărat aparte, total diferit de restul orașului. Dacă până atunci totul fusese foarte ordonat, liniștit și bine calculat, în Christiania lucrurile păreau să aibă propriul ritm. Era un spațiu cu multă personalitate, cu un aer liber și neobișnuit, care te făcea să simți imediat că ai ajuns într-un loc special. Parcă trecusem dintr-o lume a regulilor într-una a exprimării fără limite. Sincer, cred că și eu, cu tot cu blana mea pufoasă și colecția de insigne, păream destul de normal pe acolo, ceea ce spunea multe.

După aceea, ne-am despărțit de profesorul coordonator și am continuat să explorăm Copenhaga pe cont propriu, până am ajuns la Mica Sirenă. Spre seară, ne-am plimbat din nou prin centrul vechi al orașului, profitând de ultimele momente ale zilei, iar apoi ne-am întors la hotel chiar înainte de închidere.

De la clădiri impresionante și idei îndrăznețe până la atmosfera complet aparte din

Christiania, ziua de azi chiar a avut de toate!

Ziua 4 O mascotă talentată

Bună din nou! Ziua de astăzi a fost una tare interesantă, pentru că am aflat mai bine cum gândesc profesorii din Danemarca procesul de învățare. Dar, pe lângă asta, am avut și ocazia să-mi scot la iveală talentul artistic, iar spre final, recunosc, parcă mi s-a cam urcat puțin la cap.

Dimineața am fost conduși într-o sală unde un profesor ne-a explicat care este logica din spatele sistemului de predare danez. Ne-a spus că, dacă ar lua elevii și le-ar pune informațiile direct în față, aceștia ar reține doar cam 20-30%, iar după câteva luni ar mai rămâne cu doar 10-15%. De aceea, elevii sunt încurajați să învețe singuri, iar profesorul este mai degrabă un ghid care îi ajută să rămână pe drumul bun.

Tot procesul pornește de la research, apoi urmează brainstormingul în echipă, realizarea unor prototipuri, testarea lor și, într-un final, găsirea unei soluții. Mi s-a pă-

rut un mod foarte bun de a învăța, pentru că elevii nu doar ascultă, ci chiar sunt puși să gândească, să caute și să lucreze împreună.

După această explicație, am primit laptopuri și am început să lucrăm la propriul nostru design, pe care urma să-l imprimăm apoi pe căni și tricouri. Aici, bineînțeles, s-a trezit în mine artistul din Timră. Cu multă inspirație și, aș spune eu, și puțin curaj artistic, am realizat o imagine de excepție: eu, pozând în locul statuii Miciei Sirene. Nu vreau să mă laud prea tare, dar a ieșit foarte bine. Chiar m-am uitat la rezultat și am avut impresia că poate Copenhaga nu știe încă, dar are în față o nouă atracție turistică.

După partea de design, am trecut la imprimare. Desigur, nu au lipsit nici micile erori, însă până la urmă tocmai asta a făcut tot procesul mai interesant. În cele din urmă, lucrurile au început să iasă așa cum ne doream. Eu am pregătit și o cană specială, pe care urma să o ofer ulterior conducerii colegiului nostru, ca simbol de mulțumire și amintire din această experiență. Mi s-a părut un gest frumos.

Mai târziu, am mers la

bowling alături de elevii danezi. Acolo chiar i-am surprins pe toți cu scorul obținut. După ce că

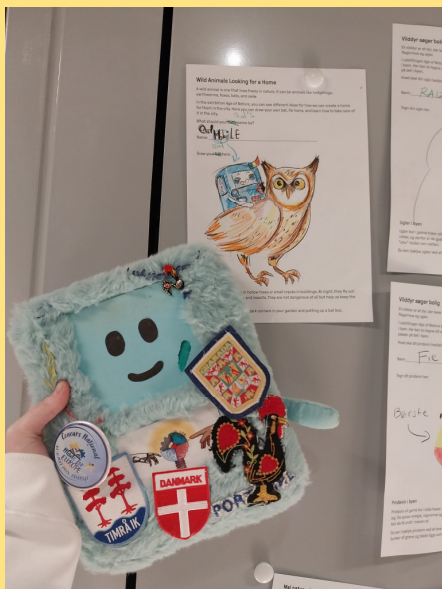
îmi mersese bine la partea artistică, se pare că nici la bowling nu stăteam rău deloc. Sincer, după ziua asta, începeam să cred că am cam multe talente pentru o singură mascotă.

A fost o zi plină, în care am aflat lucruri interesante despre cum se învață în Danemarca, am trecut prin tot procesul de la idee la produs și, pe deasupra, am reușit să impresionez și pe pista de bowling.

Ce să spun, astăzi nu doar că am participat, ci parcă am și strălucit puțin!

Ziua 5 Ultima pagină înainte de plecare

Bună din nou! Astăzi a fost una dintre acele zile care te apasă puțin în suflet chiar înainte să se termine. Parcă abia ajunseserăm, parcă abia începeam să ne obișnuim cu

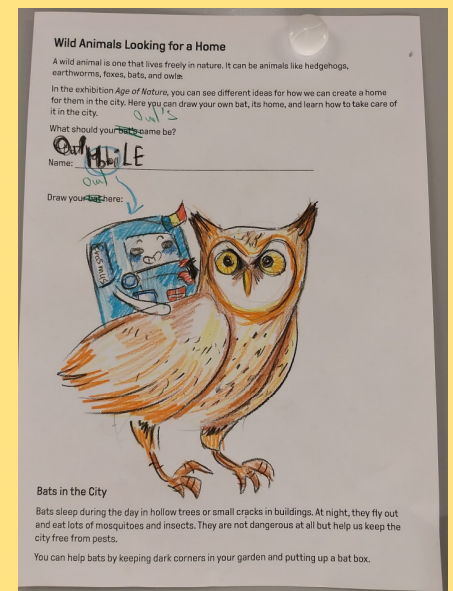

oamenii, cu școala, cu drumurile și cu ritmul acestor zile, iar dintr-odată a venit momentul prezentării finale și al plecării.

Dimineața ne-am pregătit pentru prezentarea de încheiere și am lucrat cu toții, echipa mobilității, pentru a le arăta colegilor noștri danezi ce lecții am parcurs în această călătorie scurtă, dar care parcă a durat mult mai mult. Eu, bineînțeles, mi-am luat rolul foarte în serios și am condus echipa cu strictețea unui adevărat șef, având grijă ca totul să iasă bine până la cele mai mici detalii. Copiii s-au amuzat puțin de seriozitatea mea, mai ales că venea din partea unei mascote mereu zâmbitoare, dar eu știam că momentul acesta merita toată atenția noastră. Și, trebuie să recunosc, m-am simțit tare bine în postura asta.

Când a început prezentarea, emoțiile dinainte s-au așezat și totul a început să curgă firesc. Elevii au vorbit frumos, clar și cu încredere despre ceea ce au trăit aici, despre ce au învățat și despre lucrurile care le vor rămâne ca amintire și după întoarcerea acasă. Am trecut împreună prin momente pline de momente de neuitat, iar fiecare fotografie părea că aduce înapoi câte o clipă pe care parcă o trăisem deja prea repede. La final, elevii au prezentat și proiectele pe care le -au făcut pentru a putea fi selectați în Erasmus+ și pentru a aduce o schimbare reală. Atunci, uitându-mă la ei, am simțit foarte clar cât de mândru eram.

Festivitatea de încheiere a venit cu diplome, aplauze și acel gol ciudat care apare când știi că ceva frumos se

apropie de capăt. Au fost oferite cadouri prietenilor danezi, au fost îmbrățișări, zâmbete și acele priviri care spun mai mult decât orice discurs bine pregătit. Partea care ne-a alinat puțin a fost gândul că povestea nu se termină aici, pentru că anul viitor ei vor veni la școala noastră. Așa că despărțirea de azi n-a avut gust de final, ci mai degrabă de pauză între două capitole.

Înainte să plecăm spre aeroport, am mai rămas încă o oră alături de colegii danezi. Cred că acela a fost unul dintre cele mai sincere momente din toată săptămâna. M-am uitat în jur la camarazii mei: unii jucau cărți, alții stăteau de vorbă și încercau, parcă fără să spună asta cu voce tare, să mai prelungească puțin timpul. Totul avea o liniște aparte. Nu era liniștea aceea goală, ci una plină de lucruri pe care nimeni nu mai simțea nevoia să le spună. Pe alocuri, mai

vedeați câte o privire întoarsă, câte un pas grăbit sau câte un rămas-bun spus ceva mai departe de restul lumii, în timp ce afară a început să picure mărunț.

Apoi a venit și momentul plecării. Și, oricât îmi place mie să glumesc, adevărul este că ziua aceasta a avut o greutate aparte. A fost genul de zi în care zâmbești, dar simți în același timp că te strânge puțin ceva înăuntru. Plecam cu bagajele mai pline decât veniserăm, nu de lucruri, ci de amintiri, de oameni, de întâmplări și de momente care sigur vor rămâne cu noi mult timp.

Ce să spun, am venit aici pentru o mobilitate, dar plec cu mult mai mult decât atât. Iar dacă până acum am fost șef de echipă, artist, explorator și campion la bowling, astăzi am fost doar recunoscător că am fost aici și că am trăit toate aceste lucruri alături de ei.

Ne revedem curând!

Epilog Înapoi la CNI

După atâtea zile pline, a venit și momentul întoarcerii. Drumul spre casă a fost mai liniștit decât cel de la plecare, de parcă fiecare dintre noi își așezase în gând tot ce trăise în această mobilitate. În aeroport, în autocar, printre bagaje și ultimele priviri aruncate pe furiș spre fotografiile făcu-

te, se simțea deja că ne întorceam altfel decât pleaserăm. Mai obosiți, desigur, dar și mai bogați în povești.

Am lăsat în urmă multe amintiri frumoase și, bineînțeles, câteva stickere cu mine, drept autograf oficial. Nu oricine are parte de onoarea de a pleca din Danemarca lăsându-și chipul prin locuri strategice, ca semn clar că Mobi a fost acolo. Cine știe, poate peste ceva timp, cineva va mai zări câte unul și își va aminti de noi cu un zâmbet. Iar eu unul nu m-aș mira dacă o surpriză din Danemarca s-ar ivi mai repede decât las eu să

se înțelegea.

În cele din urmă, m-am întors acasă, la Moba și la mica mea prințesă, Mobitta, care m-au primit, bineînțeles, așa cum se cuvine după o asemenea aventură. Acum mă retrag la casa mea de vacanță de pe raftul din laboratorul de limbi străine, unde mă voi odihni puțin și îmi voi pune gândurile în ordine. Dar să nu credeți că voi sta prea mult liniștit. Un spirit ca al meu nu rămâne multă vreme departe de aventură.

Adevărul este că fiecare mobilitate lasă ceva în urmă: în valiză, în suflet, în felul în care privești oamenii și locurile. Pleci să vezi o țară, dar ajungi să descoperi mult mai mult decât atât. Descoperi prietenii, emoții, curaj, încredere și acele momente mici care rămân cu tine mult timp după ce totul s-a terminat.

Eu unul deja mă pregătesc pentru următoarea provocare, pentru că luna viitoare mă așteaptă o nouă mobilitate: Austria. Așa că până data viitoare, nu uitați ce fac eu mereu, indiferent de drum, de vreme sau de emoții: zâmbiți!

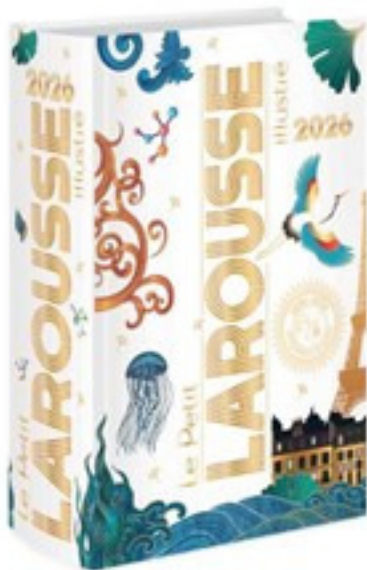
**Semnat,
Mobi-One**

Le Petit Larousse Illustré

L'histoire de ce dictionnaire est intrinsèquement liée à son créateur, Pierre Larousse (1817-1875), un pédagogue et lexicographe français dont l'ambition était de "répandre les Lumières en diffusant le savoir".

Les débuts et l'ancêtre du dictionnaire

Après avoir été instituteur et avoir démissionné en raison de méthodes d'enseignement qu'il jugeait obsolètes, il s'est consacré à Paris à la création d'ouvrages pédagogiques et, en 1852, a fondé avec Augustin Boyer la librairie Larousse et Boyer. La librairie

a connu un grand succès grâce à la publication de manuels scolaires et de dictionnaires. Pierre Larousse, fervent défenseur de l'école gratuite et obligatoire, multiplie les publications à succès. En s'appuyant sur des principes pédagogiques modernes, il renouvelle de fond en comble l'enseignement du français, s'efforçant d'éduquer de façon active l'intelligence et le jugement des enfants, en meublant de façon attrayante leur esprit.

Il publie en 1856 le *Nouveau Dictionnaire de la langue française*. Ce petit volume, sans illustrations, est considéré comme l'ancêtre direct du Petit Larousse. Il se caractérise déjà par une séparation distincte entre les noms communs et les noms propres, reconnaissable aux célèbres "pages roses". Le projet majeur de Pierre Larousse est le monumental *Grand Dictionnaire universel du XIXe siècle*, où l'ampleur des domaines abordés va de pair avec une grande liberté de ton ainsi qu'un constant souci de didactisme et d'humanisme,

très en phase avec les conceptions de l'école laïque.

Après la mort de Pierre Larousse, c'est **Claude Augé** qui prend la relève et concrétise l'idée d'un dictionnaire plus accessible et illustré, en hommage au fondateur. La première édition du *Petit Larousse illustré*, tel qu'on le connaît aujourd'hui, est publiée en 1905.

L'emblème: la Semeuse

Dès 1876, un an après la mort de Pierre Larousse, le dessinateur Émile-Auguste Reiber crée l'emblème de la maison d'édition: une **fleur de pissenlit** dont les akènes (graines) sont dispersés aux quatre vents par une figure féminine, la "Semeuse". Le choix de cette fleur suggère que le dictionnaire se propose de dispenser une science familière et sans prétention. La devise associée, "**Je sème à tout vent**", symbolise parfaitement la volonté de diffusion universelle de la connaissance qui animait Pierre Larousse.

Dès sa toute première édition de 1906, le *Petit Larousse illustré* insistait sur la valeur accordée à l'image, redoublant l'information fournie par son titre par les précisions offertes en couverture: 5 800 gravures, 130 tableaux, 120 cartes.

Plus de 170 ans après sa création, le *Petit Larousse illustré* fait la part belle aux mots issus des langues scientifiques ou techniques mais offre également de nombreux développements encyclopédiques pour donner au lecteur des informations et des explications précises sur les grandes notions-clés du savoir, en plus de s'enrichir chaque année de nouvelles notices sur des personnalités de premier ordre.

Dictionnaire illustré, enfin, car le *Petit Larousse illustré* a toujours accordé une grande importance à l'iconographie: les photographies et les cartes permettent de montrer ou de situer, et les dessins et schémas éclairent le sens d'une

définition ou expliquent un fonctionnement. Rassemblées en planches, autour d'une thématique particulière, des illustrations dans la grande tradition Larousse invitent à la réflexion, stimulent l'imagination, attisent la curiosité et favorisent le travail de la mémoire.

À chacune de ses éditions annuelles, le *Petit Larousse illustré* accueille des mots ou des sens nouveaux. Ils sont justifiés par leur fréquence et leur appartenance à l'usage ; on les retient aussi, le plus souvent, pour leur valeur emblématique. Car, si elle nous renseigne sur l'état actuel du lexique, une nouvelle édition nous informe également sur nos pratiques, nos idées, nos mœurs, et sur leur mutation.

La volonté d'**accessibilité** (qui a reçu récemment le sens second et précis de « fait d'être accessible aux personnes en situation de handicap ») se manifeste dans bien des néologismes que le *Petit Larousse illustré* vient d'accueillir. Les jeux Paralympiques de l'été 2024 furent un succès ; ils ont sensibilisé le public au handicap et mis en lumière les progrès de l'offre sportive destinée aux personnes en situation de handicap. Le *Petit Larousse illustré* accueille désormais le **sport adapté** et le **parasport**, ainsi que des disciplines nouvelles, comme la **boccia** (sorte de pétanque pratiquée en fauteuil roulant) ou le **cécifoot** (football joué par des personnes souffrant de déficience visuelle).

Ce millésime 2026 intègre **150 nouveaux mots**, sens, locutions et expressions témoignant tant de la vitalité que de la diversité de la langue française. En voici une sélection:

Dans les enjeux environnementaux: BIOPESTICIDE, BOMBE carbone ou BOMBE climatique, HYDROFLUOROCARBURE, orage SU-

PERCELLULAIRE.

Dans les tendances de la gastronomie : BANH BAO, FOOD TRUCK, NACHO, ONIGIRI, PERLES du Japon, SKYR, UMAMI.

Dans les innovations technologiques: HAPTIQUE, MODÈLE de langage, PROMPT.

Dans l'évolution de notre société IKIGAI, Syndrome de l'IMPOSTEUR, PAIR-AIDANCE, SUPERCENTENAIRE, TÉLÉPRÉSENTIEL, TEXTURÉ.

Dans les actualités politiques et juridiques: CYBERSCORE, DÉCONFLICTION.

Fidèle à sa mission et devise «Instruire tout le monde et sur toutes choses», le *Petit Larousse illustré* offre un panorama de l'évolution de la langue et du monde qui nous entoure perpétuant ainsi l'héritage de son fondateur

Face à la rapidité et parfois au manque de fiabilité des informations générées par l'intelligence artificielle, le *Petit Larousse illustré* conserve un rôle crucial d'expert et de validateur de la langue française. Sa méthode rigoureuse de sélection et de définition des mots lui confère une autorité que les utilisateurs recherchent.

Bibliografie:

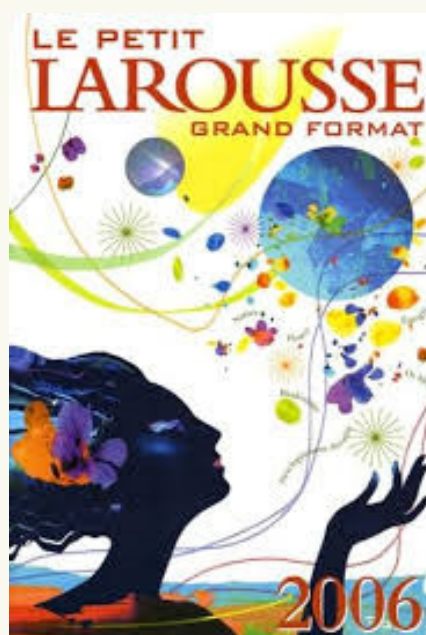
<https://www.editions-larousse.fr/actualite/le-petit-larousse-illustre-2026/>

<https://www.universalis.fr/encyclopedie/pierre-larousse/>

<https://books.openedition.org/pum/10514>

<https://www.sudouest.fr/culture/le-dictionnaire-larousse-fete-ses-170-ans-mais-qui-etait-monsieur-larousse-11307681.php>

Ștefan-Adrian Călugăru, clasa a X-a C

Notă de jurnal: „Nuntă în cer” – Mircea Eliade

Ce cuvânt mai poate rosti omul în fața unui mister atât de înalt precum iubirea? Și cum îndrăznește el să o scrie, să o cuprindă în fraze, să o domesticească în amintiri, când ea este, prin esență, infabilul însuși? Am închis „**Nuntă în cer**” cu mâinile tremurânde, cu inima sugrumată de o liniște tulburătoare, ca și cum o umbră de adevăr, prea mare pentru firea noastră trecătoare, mi-ar fi fost revelată.

Mircea Eliade n-a scris un roman, ci un altar. Și nu mi-a pus în mâini o poveste, ci o candelă aprinsă, din care sufletul meu a sorbit lumină și întuneric deopotrivă. Între copertile acestei cărți nu se desfășoară o narațiune, ci o adorație sfâșiată – un imn adus iubirii absolute, acea iubire pentru care nicio formă nu este suficientă, nicio îmbrățișare nu e completă, nicio viață nu e de ajuns.

Am citit cu respirația oprită, cu pieptul strâns de o durere fără nume. Povestea lui Andrei Mavrodin nu e a unui om, ci a oricărui suflet care a iubit dincolo de trup, dincolo de timp, dincolo de posesiune. În confesiunea lui am auzit ecoul tuturor rugilor nerostite ale inimii mele. Acel „dor fără obiect” cum l-ar fi numit Blaga, acea sete de contopire totală, de comuniune desăvârșită – care nu se poate împlini în materie, ci doar în idee, în vis, în eternitate.

Ileana... ea nu e o femeie,

ci o hieroglifă a eternului feminin, un semn divin decupat dintr-o lume de dincolo. În aceasta nu pulsează doar sânge, ci veșnicie. Într-o lume în care iubirea a fost redusă la gesturi superficiale, la convenții, la confort, ea a ales sacrificiul. Să renunțe, să fugă, să sfărâme totul, nu din frică, ci dintr-o intuiție tainică a faptului că iubirea, atunci când este adevărată, nu se poate trăi în planul teluric. Femeia trebuie adorată, nu posedată. Și astfel, plecarea Ilenei devine o liturghie.

Mi-au dat lacrimile nu pentru că povestea lor este tristă, ci pentru că este prea adevărată. Nu există nimic mai tragic decât să porți în tine setea unui infinit pe care lumea nu ți-l poate oferi. Nu există singurătate mai apăsătoare decât cea a omului care nu se mulțumește cu o iubire lumească. Am simțit, citind, că iubirea este o taină înfricoșătoare. Că ea nu este nici liniște, nici echilibru, ci un cutremur sfânt. O catedrală în flăcări, ridicată nu în afara noastră, ci în adâncul ființei.

Am recunoscut în Andrei Mavrodin nu doar o conștiință mistuită, ci pe mine însămi. Pe mine, cea care visează iubirea ca pe o taină, nu ca pe o posesie. Pe mine, cea care nu poate accepta jumătăți de adevăr, zâmbete forțate, îmbrățișări în care sufletul nu e prezent.

Am învățat, din această

lectură, să privesc iubirea într-o altă manieră. Nu ca pe o destinație, ci ca pe un drum inițiativ. Nu ca pe o promisiune, ci ca pe o revelație. Și, mai presus de toate, am înțeles că iubirea nu înseamnă fericire. Ea înseamnă ardere. Înseamnă să te pierzi ca să te regăsești în celălalt. Și, dacă celălalt nu te poate primi, să rămâi, demn, în așteptare, păstrându-i imaginea ca pe o icoană.

Cine nu a cunoscut dragostea până la durere, acela nu a iubit niciodată. Dar durerea nu este neapărat despărțirea, ci conștientizarea imposibilității de a uni două suflete în plenitudinea lor. A iubi înseamnă a vrea să devii una cu celălalt, dar ce ființă umană poate suporta această ardere până la capăt? Ce suflet nu se frânge sub povara unei iubiri care cere totul?

Eliade nu scrie. Eliade se roagă. Fiecare frază e un psalm, fiecare amintire o lacrimă cristalină lăsată să curgă în tăcere. Nu urlă, nu cere milă. Acceptă. Dar această acceptare este mai cutremurătoare decât orice revoltă. Este semnul unei iubiri care nu are nevoie de reciprocitate pentru a exista. Este dragostea care transcende, care nu se ofilește în fața refuzului, ci înflorește în durere. Este iubirea care nu caută răspunsuri, ci doar să dăruiască.

Și, în fața acestei iubiri, ce pot face eu, muritoare de rând, decât să îngenunchez înlăun-

trul meu și să mă întreb: Sunt eu capabilă să iubesc astfel? Pot eu să mă jertfesc fără să cer nimic? Pot eu să port dorul fără să-l las să mă distrugă?

Sau dragostea aceasta e sortită doar celor aleși, celor care au cunoscut un cer mai înalt decât al meu?

„Într-o altă viață...” spune Ileana. Dar poate că adevărul e altul: iubirea adevărată nu are nevoie de viață. Ea nu ține de timp, de spațiu, de trup. Dragostea există acolo unde nimic altceva nu poate exista – în abis, în extaz, în durere, în sub-

lim.

Am închis cartea cu o liniște ciudată. Nu e liniștea senină a celor care au înțeles, ci liniștea adâncă a celor care au fost atinși de o taină. O taină ce nu se rostește, ci se trăiește în tăcere. O iubire ce nu moare, pentru că nu a fost niciodată pe deplin vie. Dar care, în absența sa, ne lasă mai însuflețiți decât orice iubire consumată.

După această lectură, dragostea nu mai.

Înseamnă pentru mine ceea ce credeam. Nu mai pot

să o privesc ca pe un drum liniar spre fericire, ci ca pe un labirint. Uneori, două suflete se caută ani întregi pentru a înțelege, la final, că nu pot coexista. Alteori, se întâlnesc o clipă și acea clipă arde tot ce urmează. Iubirea este, poate, cel mai dur mod de a învăța despre noi înșine.

Ioana-Diana Scurtu,
clasa a XI – a E
Sursa imagine: internet

«Voyage au centre de la Terre»

«Voyage au centre de la Terre», écrit par Jules Verne, est un roman qui fascine par son imagination et ses détails scientifiques. L'histoire suit le professeur Lidenbrock, son neveu Axel et leur guide Hans, qui entreprennent un voyage extraordinaire vers le centre de la Terre. Le roman montre comment la curiosité, le courage et la persévérance permettent de surmonter des obstacles apparemment insurmontables.

Tout au long de leur expédition, les personnages font face à des paysages souterrains incroyables, à des créatures préhistoriques et à des défis naturels.

Ce qui frappe le plus «Voyage au centre de la Terre», écrit par Jules Verne, est un roman qui fascine par son imagination et ses détails scientifiques. L'histoire suit le professeur Lidenbrock, son neveu Axel et leur guide Hans, qui entreprennent un voyage extraordinaire vers le centre de la Terre. Le roman montre comment la curiosité, le courage et la persévérance permettent de surmonter des obstacles

apparemment insurmontables. Tout au long de leur expédition, les personnages font face à des paysages souterrains incroyables, à des créatures préhistoriques et à des défis naturels. Ce qui frappe le plus est la façon dont Verne combine des descriptions scientifiques précises avec une aventure palpitante, rendant le récit à la fois éducatif et captivant.

Le roman souligne également l'importance de la collaboration et de la confiance entre les personnages: Axel apprend à surmonter ses peurs grâce à la sagesse et au calme d'Hans, tandis que Lidenbrock montre qu'une passion pour la connaissance peut mener à des découvertes extraordinaires.

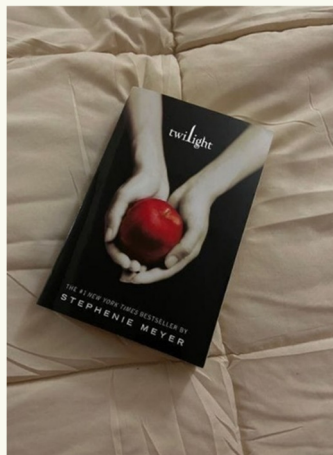
«Voyage au centre de la Terre» est une histoire de curiosité, d'exploration et de dépassement de soi, qui transporte le lecteur dans un monde fascinant tout en éveillant son esprit scientifique.

David Petrariu, ,clasa a X-a C
Sursa imagine: internet

When I was younger I read a book which fascinated me, leaving a lasting impression on me for a long time. The book I am thinking of is "Twilight" a fantasy novel in a series, written by Sarah J. Maas and published in 2012.

Twilight

What made it a success was the way the writer described the characters and the plot.

"Twilight" by Stephenie Meyer is an exciting fantasy novel that mixes both romance and supernatural adventure. The story follows Bella Swan, a teenage girl who moves to the small town of Forks, and her unexpected relationship with Edward Cullen, a mysterious vampire. It is a book about love, danger and the sacrifices people make to protect those they care about.

What makes Edward Cullen a heroic figure in this book is his constant struggle to protect Bella, often at great personal cost. Despite being a vampire who thirsts for human blood, Edward shows remarkable restraint and self-control, choosing to prioritize Bella's safety. His heroism is further evident when he saves Bella from life-threatening situations such as stopping a car from crashing her and rescuing her from a group of attackers. However, his most

selfless act occurs when he decides to leave Bella in order to protect her from the danger of his world, demonstrating his willingness to sacrifice his happiness for her safety.

I thoroughly enjoyed reading this novel, particularly because of the intense emotional depth and its supernatural characters. The author's vivid descriptions and ability to create suspense kept me engaged from the start to the end. The book's explorations of Edward's internal conflict, alongside Bella's personal growth, adds more complexity to the story, making it more than just a typical romance.

In conclusion, "Twilight" is a story that is both thrilling and emotional, with memorable characters and a plot full of twists. Edward's heroic actions and the strong connection between him and Bella make it a great choice for focus of romance and fantasy. "Twilight" is a book in which it is easy to get lost, and I would recommend it to anyone who is looking for something exciting and emotional to read.

Lorena Vornicu, clasa a XI-a G

Sursa imagine: internet

Blood Red Sky

Probably one of the most common methods of relaxation that you can practise at home is to watch a movie. But what kind of movie to choose? A comedy or action and horror?

I have watched many different genres, but I always come back to thrillers. Who does not love a good scare? A movie like "Blood Red Sky" has all the elements that keep you in suspense all the time.

First, the story is about Nadja, a woman with a mysterious illness, and her son, Elias. They board a flight that gets attacked by terrorists. Will Nadja's transformation into a vampire facilitate the rescue of her son and the other passengers? Will it have a happy ending?

The movie keeps you tense the whole time. The special effects and camera work make you feel that you are aboard the plane with the characters. The lighting and sound add to the scary atmosphere.

However, the movie has some weaknesses. Some of the secondary characters are not very well developed, and their actions do not always make sense. Also, the speed of the action in the movie can be uneven, with some

parts feeling too fast and others too slow.

Overall, "Blood Red Sky" is a film that offers a fresh take on the vampire genre. It is a mix of horror and action, with strong performances, which makes it a must-watch. Its storyline ensures that you will not be falling asleep anytime soon. Who would not want to

see a vampire mom fight some terrorists at 30,000 feet? So, grab your popcorn, buckle up, and get ready for a wild ride!

Ioana-Mateea Pavalășcu, clasa a XI-a G

Sursa imagine: Internet

Inception

Le film Inception est un film de science-fiction sorti en 2010 et réalisé par Christopher Nolan. Les acteurs principaux sont Leonardo DiCaprio, Joseph Gordon-Levitt et Elliot Page. C'est un film à la fois mystérieux, plein d'action et de réflexion.

L'histoire raconte la vie de Dom Cobb, un homme qui a un travail très spécial: il peut entrer dans les rêves des gens pour voler leurs secrets. Mais un jour, un homme riche lui demande de faire quelque chose de différent: insérer une idée dans l'esprit d'un autre, pendant qu'il rêve. Pour réussir cette mission très dangereuse, Cobb doit former une équipe avec des spécialistes des rêves. Ensemble, ils voyagent à travers plusieurs niveaux de rêve, de plus en plus profonds, où le temps passe plus lentement.

J'ai trouvé le film très intéressant et original, car il parle des rêves, de la mémoire et de la réalité. Les effets spéciaux sont incroyables, surtout quand les bâtiments se plient, que les gens flottent dans l'air ou que les rues se transforment. C'est un film qui fait réfléchir: parfois, on ne sait plus si les personnages rêvent ou s'ils sont dans la réalité.

Ce que j'aime aussi, c'est la musique du film, composée par Hans Zimmer. Elle rend les scènes encore plus fortes et impressionnantes.

Le jeu des acteurs est excellent, surtout celui de Leonardo DiCaprio, qui montre bien la douleur et la peur de perdre sa famille.

Cependant, il y a aussi quelques points un peu difficiles. Parfois, l'histoire devient compliquée, car il y a plusieurs rêves en même temps, et il faut bien se concentrer pour tout comprendre. Mais c'est aussi ce qui rend le film spécial et unique.

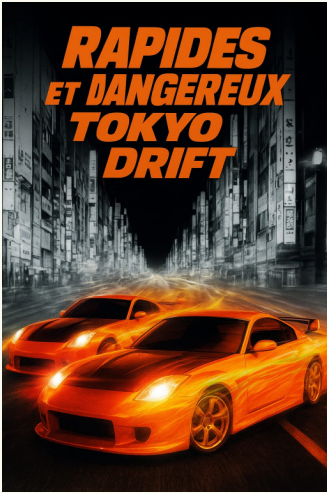
En conclusion, Inception est un film intelligent, captivant et plein d'émotions. Il mélange l'action, la philosophie et la science-fiction d'une manière très réussie. Je le recommande à tous ceux qui aiment les films qui font réfléchir tout en racontant une belle histoire.

Nicolae Denis Mihut Chifu, clasa a X-a C

Sursa imagine: Internet

The Fast and the Furious : Tokyo Drift

Le film raconte l'histoire de Sean, un jeune Américain qui part vivre à Tokyo. Là-bas, il découvre le monde des courses de drift et affronte de nouveaux rivaux.

J'ai beaucoup aimé ce film parce qu'il y a beaucoup d'action et de belles voitures. Les courses

dans les rues de Tokyo sont très impressionnantes. Cependant, l'histoire est un peu simple.

En général, c'est un film amusant et plein d'énergie, parfait pour ceux qui aiment la vitesse et les voitures.

Theodor Andrei Hilohi, clasa a X-a C

Sursa imagine: Internet

Une célébration des souvenirs: Une critique de Coco

Coco, un film de Disney pour enfants, explore l'importance de la famille et des souvenirs avec elle. Le film suit Miguel, un jeune homme qui veut devenir musicien malgré l'interdiction constante de la musique dans sa famille. Sa quête de cette passion l'emmène magiquement au

Pays des Morts incroyablement coloré le Jour des Morts.

Le défunt continue d'exister tant qu'il est rappelé dans ce monde, c'est une célébration colorée et une ville lumineuse construite sur la mémoire. Ici, Miguel commence une mission pour découvrir son vrai passé et comprendre l'histoire secrète de sa famille. La partie la plus touchante du film se concentre sur la relation tranquille de Miguel avec son arrière-grand-mère, Mère Coco, le café est très vieux.

Le film nous montre que même si leurs histoires sont partagées, nos amis ne nous ont pas vraiment abandonnés. Plus qu'une histoire fascinante, Coco est un hommage authentique à la culture mexicaine, mettant l'accent sur la célébration du Dia de los Muertos en tant que célébration de la vie des gens plutôt que comme une fête sombre rappelant leur mort. Coco est un récit universel qui vous fait passer plus de temps avec votre famille et son résultat, bien qu'il vous émeute, se termine sur une note positive. C'est une expérience cinématographique passionnante et mémorable pour toute la famille.

Apetri Alexia Maria,

clasa a X-a C

Sursa imagine:

internet

Portal 2

If you enjoy video games that are fun but also make you think, Portal 2 is a great choice. Made by Valve,

this game mixes puzzles, humour, and a cool story, making it a favourite even years later, after its release in 2011.

At first, Portal 2 might seem tricky because it makes you think differently, but it does a great job of explaining how everything works by gradually introducing new mechanics through well-designed tutorial levels. You start with easy puzzles using the portal gun, but as you go on, the game adds more complex challenges with lasers, moving platforms, and special gels. The controls are simple, and you have plenty of time to figure things out.

Some puzzles can be tough, so patience and creativity are key, but the story is what re-

ally makes this game stand out. The conversations between the characters, especially GLaDOS and Wheatley, are hilarious and keep the game fun from start to finish. In addition, there is no violence or inappropriate content, so anyone can enjoy it.

Overall, Portal 2 is a phenomenal game that masterfully combines brain-teasing puzzles, an immersive narrative, and an abundance of humour. It is the kind of game that challenges you, surprises you, and most importantly, keeps you entertained every step of the way. Whether you are a puzzle enthusiast or just looking for a unique and clever game to play, Portal 2 is a title that truly deserves a place in your collection

Mara-Teodora Nohai, clasa a XI-a G
Sursa imagine: Internet

”Good kid, m.A.A.d city”

My favourite album of all time is "Good kid, m.A.A.d city" by Kendrick Lamar. This album is regarded as one of the best and most influential hip-hop albums of the 2010's, taking listeners on an immersive journey of the experience of growing up in Compton from the artist's point of view.

As the name suggests, the main themes of the album are the negative influence that the city has on a teenage Kendrick and how the violence in the streets of Compton is very common and persistent.

First of all, the album manages to combine both radio-friendly hits with deep and profound storytelling tracks. Melodies such as "Money trees" or "Poetic justice" showcase Kendrick Lamar's smooth and melodic flow, while "Backseat freestyle" and "m.A.A.d city" are full of raw energy. However, the true worth of the album lies in its storytelling tracks such as "The Art of Peer Pressure" or "Sing About Me, I'm Dying of Thirst", which is often considered as one of the greatest songs of all time, being very emotional and inspiring at the same time..

Second of all, Dr. Dre's executive production ensures refined and polished beats, blend-

ing West coast funk, jazz and modern hip-hop. Coupled with Kendrick Lamar's impeccable storytelling and catchy flow, it makes for a unique listening experience.

What sets this album apart from the others is the unique concept of arranging all the tracks in such a way that the listening journey resembles a cinematic experience, each of the songs telling a different story, and when they are listened to in the right order creating a beautiful piece of work.

In conclusion, "good kid, m.A.A.d city" is a masterclass in storytelling, lyricism and conceptual rap, setting the standard very high for artists who wish to become recognized in the genre of hip-hop, and I believe that it will always be known as a cultural masterpiece and artifact.

Mihai Romaniuc, clasa a IX-a G
Sursa imagine: Internet

5 ANI DE CHOUETTE

Am devenit membră a clubului **Chouette** în 2021, când clubul și-a reluat activitatea după pandemie. Eram în clasa a VIII-a și pasiunea mea pentru lumea teatrului încă nu ajunsese la nivelul la care este astăzi. Am cunoscut un grup de peste 20 de adolescenți plini de energie și curioși, care mi-au dat încrederea necesară să ies din zona de confort, să fac ce-mi place și să iubesc și mai mult teatrul.

În ultimii cinci ani, teatrul a devenit o mare parte din persoana mea și așteptam în fiecare an cu nerăbdare evenimentele în cadrul cărora aveam ocazia să fiu pe scenă, un loc pe care îl consider un fel de „acasă”. Munca din spatele fiecărui spectacol este plină de unele dintre cele mai frumoase amintiri din liceu, pline de emoții. Orele de muncă, frustrările, râsetele cu lacrimi reprezintă o parte valoroasă a experienței mele în Chouette.

În ciuda profilului real al liceului, am reușit să aduc o nota de sensibilitate și umanism într-o lume a matematicii prin monologuri precum „Portret” sau „Scrisoare către Făt-Frumos” puse în scenă în cadrul festivităților de deschidere și premiere ale Concursului Național Pluridisciplinar Prosoft@NT și etapei naționale a Olimpiadei Internaționale de Informatică pe Echipe. De asemenea, am avut reprezentații ale unor schițe clasice precum „D-I. Goe” sau „Pedagog de școală nouă” de I.L. Caragiale în cadrul Zilelor

Colegiului.

Doamna profesor coordonator Raluca Ene a văzut ceva în mine ce eu nu puteam să văd și a avut încredere să mă lase să scriu ce simt și să joc, să cresc și să ajung cine sunt, lucru pentru care îi sunt foarte recunoscătoare. Sub îndrumarea dumneaei am pus în scenă piese clasice precum „D-I. Goe” sau „Vizită” de I.L. Caragiale, monologuri proprii, ajungând la performanța de a juca pe scena Festivalului de Teatru organizat de Teatrul Tineretului din Piatra-Neamț.

Pot spune că 5 ani de Chouette m-au transformat din copilul timid, căruia i se blocau cuvintele în gât, într-o persoană plină de încredere în sine, căreia nu îi este frică să spună ce simte și să facă orice își propune. Chiar dacă actoria nu se va regăsi în viitorul meu profesional, va avea mereu un loc special în inima mea, împreună cu toate amintirile adunate.

Acum, la final de liceu, când munca mea în cadrul clubului se apropie de sfârșit, nu pot decât să le mulțumesc tuturor colegilor, celor care sunt deja la facultate, cât și celor care își vor continua activitatea, precum și profesorilor care m-au susținut, aplaudat, felicitat și certat pentru a ajunge pe calea corectă, atât în teatru, cât și în liceu și viață.

Gabriela Daniela Adăscăliței-Grasu,
clasa a XII-a A

Paris

O călătorie mult așteptată

Prima dată când am vizitat Parisul a fost iarna aceasta, de pe 23 februarie până pe 28. De mult timp mi-am dorit aceasta călătorie și sunt foarte uimită că am reușit!

În prima zi am plecat de dimineață de la Iași și am aterizat la Beauvais. Când am ajuns în oraș, vremea era frumoasă și soarele strălucea parcă primindu-ne călduros. Ne-am cazat în zona Courbevoie și am mers apoi spre turnul Eiffel și spre centru. Ne-am plimbat și ne-am familiarizat cu noul peisaj. Mai spre seară am stat și în La Défense puțin.

A doua zi, am avut, de dimineață, programată o vizită în turn. Deși scările au părut să fie interminabile, priveliștea de sus a meritat totul. Clădirile elegante și peisajul uniform care mă înconjurau mă făceau să mă simt infimă, dar, în

același timp, superioară, datorită diferenței de înălțime. Am vizitat apoi domul Invalizilor și Arcul de Triumf. Opera Garnier a fost următoarea pe listă și ne-a delectat ochii cu arhitectura unică și cu măreția ei. De pe acoperișul gale-

riilor Lafayette am beneficiat de o vedere și mai amplă asupra tabloului conturat de străzile mici și întortocheate ale Parisului.

Următoarea dimineață, Luvru ne aștepta cuminte. Piramida lui transparentă reflecta lumina timidă, abia răsărită, care încălzea cerul. Uriașul muzeu a fost foarte interesant de explorat, deși timpul și mărimea lui ne-au împiedicat să vedem tot. Am luat apoi un autobuz către muzeul de artă modernă **Pompidou** pe care l-

-am admirat pe dinafară, deoarece este închis. Primăria a fost următoarea, cu fațada ei impunătoare, marcând platoul.

Vremea era foarte plăcută și soarele strălucea puternic, căldura Franței contrastând puternic cu zăpada din România. Pașii ne-au purtat apoi către Notre-Dame și impresionantul Pantheon.

Totuși, Sorbona, facultatea de drept din cartierul Latin m-a uimit cel mai mult. M-a făcut să mă întreb: „Cum ar fi să studiez și eu aici în viitor?”.

De dimineață, în a patra zi, am vizitat muzeul Orsay. Ceasul iconic, atmosfera aglomerată și designul clădirii evidențiau cu siguranță faptul că înainte a fost o gară. Expoziția care mi-a plăcut cel mai mult a fost o machetă uriașă a Parisului,

deasupra căreia puteai merge, pe o podea din sticlă. Am luat apoi metroul spre biserica Madeleine unde am intrat să-i admirăm culorile. Cu furnicarul am urcat apoi spre Bazilica Sacré-Cœur și cartierul artiștilor.

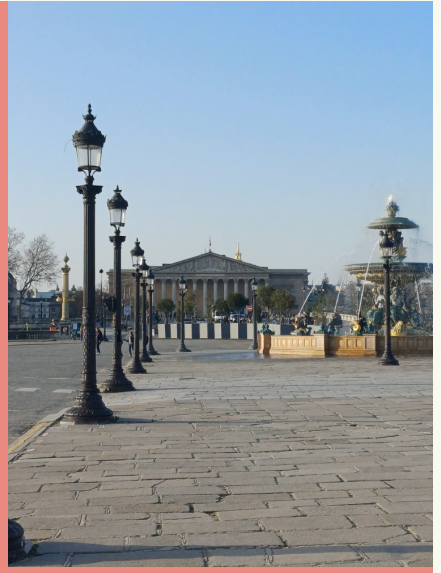
În ultima zi întregă, am vizitat cartierul Le Marais care are cu siguranță o energie foarte diferită de restul orașului. Construcțiile vechi și magazinele mărcilor franțuzești evidențiază tradiționalismul care marchează această zonă clasică. Am mâncat apoi un Croque Madame la un restaurant unde localnicii se îngrămădeau, răsetele lor umplând aerul înnorat al amiezii zilei. În cele ce au urmat, am asistat la o slujbă la Notre-Dame.

Sunetul orgii răsuna puternic în interior și se strecura în inima fiecărei persoane care asista, iar căldura vocilor care cântau acoperea sunetul distant al ploii abundente care se pornise. Spre seară am fost la un centru comercial și ne-am pregătit bagajele. Ziua următoare, am plecat cu

inima grea, dorul instalându-se deja. Peisajul din avion m-a făcut nostalgică dar mi-a amintit că sunt doar la un zbor distanță de minunatul oraș.

În caz că vă gândiți să mergeți, aș avea câteva sfaturi. Un bilet la transportul în comun, pe durata șederii, e foarte folosit. Cele mai bune patiserii sunt cele cu cei mai mulți oameni care stau la coadă, iar, dacă ești un iubitor de flori, vei găsi la toate colțurile mici piețe. Dacă te pasionează arta modernă, nu uita să fii cu ochii în patru după celebrele semne „Metropolitan” și

dacă îți place natura, grădinile Luxemburg sunt spațiul perfect pentru tine. Această călătorie mult așteptată a adăugat un plus bogat de cultură experienței mele și mi-a schimbat perspectiva asupra orașului. Nu e ca la televizor, dar nici cum se zice. E unic, e superb, e o comoară care trebuie explorată.

Elisabeta Mitrea,
clasa a VII-a A

LOVE QUEST

Într-o lume în care conexiunile se consumă rapid, iar emoțiile sunt adesea reduse la reacții pe ecran, Colegiul Național de Informatică Piatra- Neamț a ales să readucă în prim-plan o valoare universală: **iubirea**. Sub motto-ul inspirat din Corinteni 13:1 – „Chiar dacă aş vorbi în limbi omenești și îngereste, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare...” – elevii au fost invitați să descopere, prin joc, creativitate și colaborare, ce înseamnă să fii conectat cu adevărat. Astfel a luat naștere **LOVE QUEST**, o activitate recreativă cu rol de coeziune, gândită ca un „treasure hunt” tematic, în care iubirea a devenit firul roșu ce a legat probele, echipele și întreaga comunitate școlară. Obiectivele Erasmus+, referitoare la metodele inovative de predare-învățare-evaluare, respectiv, la dezvoltarea leadershipului și a lucrului în echipă s-au concretizat într-o manieră firească.

La 20 februarie, o zi aleasă special la intersecția dintre Valentine’s Day și Dragobete, elevii Colegiului Național de Informatică au demonstrat că dragostea poate fi celebrată în cele mai ingenioase moduri: prin râs, prin provocări, prin creativitate și prin dorința de a fi împreună. Concursul a fost organizat de către colectivul clasei a IX-a C, coordonat fiind de doamna profesor limba și literatura română Carmen Zaharescu, de doamna profesor de fizică Carmen Florescu, dirigintă a clasei a IX-a C și de domnișoara bibliotecar Mirabela Moisă.

LOVE QUEST a reunit **11 echipe**, fiecare formată dintr-un duo fată-băiat și un „cupidon” –

ghidul lor spiritual, amuzant și uneori șiret. Cupidonii au avut misiunea de a-i iniția în tainele labirintului prin intermediul celor **șase ghicitori**, amplasate strategic în locații emblematice ale școlii: sala de sport, laboratorul de fizică, laboratorul de chimie, biblioteca.

Fiecare spațiu a fost transformat într-o mică scenă tematică, completată de fundaluri muzicale rafinate – de la Debussy și Chopin, Eugen Doga – care au dat întregului eveniment o notă de eleganță neașteptată.

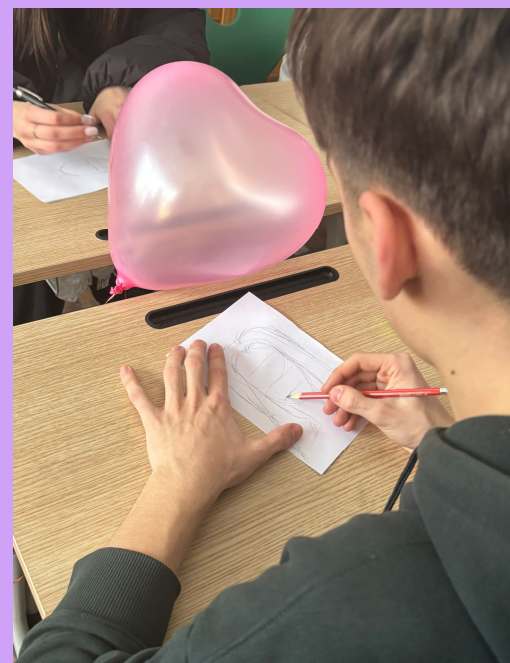
Drumul prin provocări

Sala de sport – Echilibru în doi

Pe acordurile piesei *Mariage d’Amour*, membrii echipelor au fost nevoiți să mențină un balon între ei timp de un minut, stând într-un cerc de gimnastică. O metaforă perfectă pentru delicatețea relațiilor: un pas greșit și totul se poate sparge.

Laboratorul de fizică – Dragostea ca forță

După o ghicitoare inspirată din mecanică, participanții au creat un „raport de laborator” în care termenii precum *forță*, *energie*, *rezonanță* și *gravitație* au devenit metafore ale relației lor. Știință și poezie într-un singur loc.

Biblioteca – Magia neașteptatului

Pe fundalul *Clair de lune*, elevii au avut parte de o surpriză pregătită de organizatori – un moment de respiro, mister și emoție.

Laboratorul de informatică – Dragoste în C++

Aici, iubirea a fost compilată la propriu: echipele au scris un program care afișa de "n" ori o declarație de dragoste. Când tehnologia întâlnește romantismul, rezultatul e memorabil.

Laboratorul de chimie – Declarații în limbajul elementelor

Participanții au creat declarații de dragoste folosind simboluri chimice – un exercițiu care a combinat creativitatea cu știința într-un mod jucăuș.

Clasa a IX-a C – Arta conexiunii

Aici, echipele au trecut prin trei provocări: caricaturi reciproce, contact vizual de 30 de secunde fără să râdă. Intensitatea a fost atât de mare, încât s-a impus o probă de baraj pentru a departaja echipele care, în final, s-au calificat în semifinală. Sunteți curioși care a fost provocarea? Ei bine, "au avut de imitat un Cupidon obsesiv care și-a pierdut săgețile". Încrederea, vulnerabilitatea și multă voie bună au coexistat ca stări, toate acestea dând farmec competiției și explorând forul afectiv al participanților.

Semifinala a avut loc în cancelarie unde echipele și-au prezentat atuurile, prezentând argumentele pentru care se considerau a fi

match-ul potrivit, iar apoi au creat declarații comice pentru diferite materii școlare în funcție de norocul extragerii aleatorii.

Finala a avut un aer aparte, deoarece s-a desfășurat în biroul de management, domniile directori având amabilitatea de a intra în spiritul ludic impus de un astfel de concurs. Era de la sine înțeles că, în acest context, provocarea a vizat alte conotații ale iubirii: o declarație de dragoste pentru Colegiul Național de Informatică, incluzând cuvintele *Dragobete*, *unicitate* și *exce-lență*. Mici spicuri din discursul câștigătorilor autentifică atmosfera: „Colegiile Național de Informatică, în spiritul **Dragobetelui**, vin să-ți declar ceva ce probabil știai deja... dar merită spus cu voce tare: **m-ai cucerit definitiv!**”

Apropo: Cine au fost câștigătorii? Într-o formă sau alta, toți cei implicați: organizatorii, elevii participanți, profesorii. Expres, însă:

Locul I – Mara Țarnă (a IX-a B) & David Boto-meii (a IX-a D)

Locul al II-lea – Amalia Dobreanu (a IX-a F) & Andrei Pop (a IX-a E)

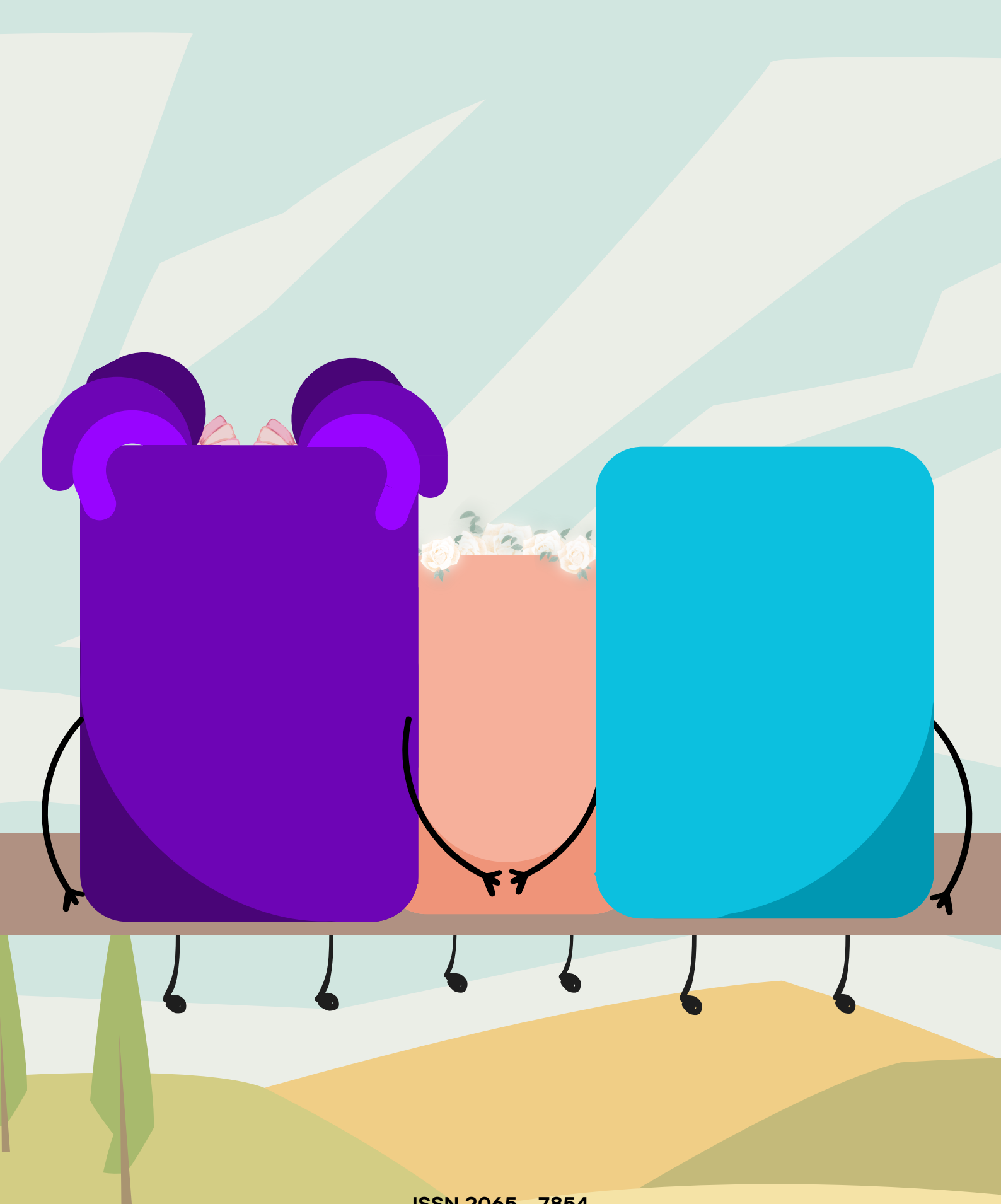
Locul al III-lea – Bianca Pleșca & David Cos-tin (a VIII-a A)

LOVE QUEST a fost o experiență care a depășit granițele unui simplu joc. A fost o lecție despre: cum se construiesc relațiile, cum se creează amintiri, cum se simte apartenența la o comunitate. A fost un poem scris în pași, în râsete, în priviri, în provocări. A fost dovada că iubirea – în toate formele ei – poate transforma o școală într-un univers viu, în care fiecare elev devine un explorator al propriei sensibilități.

Clasa a IX-a C

ISSN 2065 - 7854
EDITURA ALFA A CASEI CORPULUI DIDACTIC NEAMŢ
STR. PETRU RAREŞ, NR. 24, COD 610119, PIATRA-NEAMŢ
TEL. 0333 401 92
FAX 0233 233 885